

ZÁKON

ze dne.....2025

o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí elektronických komunikací s velmi vysokou kapacitou

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie upravující opatření ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací¹⁾ (dále jen „nařízení o gigabitové infrastruktuře“) opatření na podporu zavádění sítí elektronických komunikací s velmi vysokou kapacitou (dále jen „sít' s velmi vysokou kapacitou“).

§ 2

Jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo a jednotná informační místa

(1) Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) je jednotným vnitrostátním digitálním kontaktním místem podle čl. 12 odst. 3 nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(2) Jednotným informačním místem je

a) Úřad, pokud jde o

1. přístup k existující fyzické infrastruktuře podle čl. 3 nařízení o gigabitové infrastruktuře,
2. koordinaci stavebních prací podle čl. 5 nařízení o gigabitové infrastruktuře,
3. fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy a optické rozvody uvnitř budovy podle čl. 10 nařízení o gigabitové infrastruktuře,
4. přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle čl. 11 nařízení o gigabitové infrastruktuře,

b) Ministerstvo pro místní rozvoj, pokud jde o

1. postup udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob podle čl. 7 nařízení o gigabitové infrastruktuře,
2. výjimky z postupu udělování povolení podle čl. 9 nařízení o gigabitové infrastruktuře,

c) Český úřad zeměměřický a katastrální, pokud jde o

1. informace o existující fyzické infrastruktuře podle čl. 4 nařízení o gigabitové infrastruktuře,

¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 ze dne 29. dubna 2024 o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací, o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení směrnice 2014/61/EU (nařízení o gigabitové infrastruktuře).

2. evidenci plánovaných stavebních prací podle čl. 6 nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(3) Úřad koordinuje využití digitálních nástrojů a informačních systémů veřejné správy vztahujících se k zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou podle nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(4) Úřad zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) údaje týkající se podmínek a postupů podle stavebního zákona a další údaje nezbytné pro účely zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou,

b) rozhodnutí Úřadu podle čl. 13 odst. 4 nařízení o gigabitové infrastruktuře a podle § 14 odst. 2,

c) seznam kategorií fyzické infrastruktury a kritéria použitá k jejich identifikaci podle § 3 odst. 2,

d) informace o stavebních pracích omezeného rozsahu podle § 6 odst. 2 a § 8 odst. 3,

e) informace o stavebních pracích podle § 6 odst. 3 a 4, § 8 odst. 4 a 5 a § 12,

f) informace podle čl. 14 odst. 8 nařízení o gigabitové infrastruktuře a

g) další informace vhodné pro podporu zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou podle smyslu a účelu nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(5) Úřad vykonává kontrolu plnění povinností provozovatele sítě a subjektu veřejného sektoru vlastnického nebo ovládajícího fyzickou infrastrukturu podle nařízení o gigabitové infrastruktuře a podle tohoto zákona. Pověření ke kontrole může mít formu průkazu, jehož vzor stanoví Ministerstvo průmyslu a obchodu vyhláškou.

(6) Ministerstvo pro místní rozvoj předkládá zprávu Evropské komisi podle čl. 7 odst. 10 nařízení o gigabitové infrastruktuře.

CELEX: 32024R1309

§ 3

Přístup k fyzické infrastruktuře

(1) Součástí žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře podle čl. 3 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře je vymezení fyzické infrastruktury, ke které operátor žádá přístup, podmínky požadovaného přístupu, včetně časového rámce, a návrh práv a povinností týkajících se umístění prvku sítě s velmi vysokou kapacitou ve fyzické infrastruktuře.

(2) Ministerstvo kultury, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo životního prostředí sdělí na výzvu Úřadu seznam kategorií fyzické infrastruktury a kritéria použitá k jejich identifikaci podle čl. 3 odst. 10 nařízení o gigabitové infrastruktuře. Seznam kategorií fyzické infrastruktury a kritéria použitá k jejich identifikaci zveřejní Úřad způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) K ujednáním o výlučném přístupu k fyzické infrastruktuře se nepřihlíží.

CELEX: 32024R1309

§ 4

Informace o fyzické infrastruktuře

(1) Provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastnický nebo ovládající fyzickou infrastrukturu zpřístupní informace o existující fyzické infrastruktuře podle čl. 4 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře a jejich aktualizace podle čl. 4 odst. 3 nařízení o gigabitové infrastruktuře tím, že je bez zbytečného odkladu запиše do

a) základní báze geografických dat České republiky²⁾, jde-li o informace o budovách,

b) digitální technické mapy kraje³⁾ prostřednictvím digitální mapy veřejné správy⁴⁾, jde-li o informace o ostatní fyzické infrastruktuře.

(2) Při poskytování informací uvedených v čl. 4 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře se rozumí

a) druhem fyzické infrastruktury typ objektu vedený v digitální technické mapě kraje nebo v základní bázi geografických dat České republiky,

b) využitím údaj, zda je fyzická infrastruktura provozována nebo nikoliv; není-li tento údaj uveden, má se za to, že fyzická infrastruktura je provozována.

(3) Operátor získává informace podle čl. 4 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře z informačních systémů uvedených v odstavci 1.

(4) Povinnosti podle čl. 4 odst. 1, 3 a 5 nařízení o gigabitové infrastruktuře se nevztahují na fyzickou infrastrukturu, s níž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany.

CELEX: 32024R1309

§ 5

Průzkum na místě

Součástí žádosti o průzkum na místě týkající se specifických prvků fyzické infrastruktury podle čl. 4 odst. 5 nařízení o gigabitové infrastruktuře je vymezení konkrétních prvků fyzické infrastruktury, o jejichž průzkum na místě se žádá.

CELEX: 32024R1309

§ 6

Koordinace stavebních prací

(1) Součástí žádosti o koordinaci stavebních prací podle čl. 5 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře je vymezení fyzické infrastruktury, které by se koordinace stavebních prací týkala, podmínky projektu na zavedení sítě s velmi vysokou kapacitou, pro který operátor žádá o koordinaci stavebních prací, časový průběh jeho provedení, údaje o zhotoviteli stavby, je-li znám, prvky dotčené stávající nebo plánované sítě elektronických komunikací a rozdělení nákladů vyplývajících z koordinace stavebních prací mezi stranami koordinace.

(2) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 5 odst. 5 nařízení o gigabitové infrastruktuře jsou stavební práce podle přílohy 1 stavebního zákona a stavební práce při mimořádných událostech, na něž se vztahují mimořádné postupy podle části šesté hlavy VIII stavebního zákona.

(3) Ministerstvo obrany může podle čl. 5 odst. 5 nařízení o gigabitové infrastruktuře opatřením obecné povahy stanovit druhy stavebních prací, na které subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatel sítě neuplatní čl. 5 odst. 2 a 4 nařízení o gigabitové infrastruktuře z důvodů obrany nebo bezpečnosti státu.

(4) Ministerstvo vnitra může podle čl. 5 odst. 5 nařízení o gigabitové infrastruktuře opatřením obecné povahy stanovit druhy stavebních prací, na které subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající

²⁾ § 4a zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 4b zákona č. 200/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 4d zákona č. 200/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

fyzickou infrastrukturu a provozovatel sítě neuplatní čl. 5 odst. 2 a 4 nařízení o gigabitové infrastruktuře, jde-li o kritickou infrastrukturu.

CELEX: 32024R1309

Evidence plánovaných stavebních prací

§ 7

(1) Provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu zajistí splnění povinnosti podle čl. 6 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře tím, že zapíše informace o plánovaných stavebních pracích, které mají být obsahem digitální technické mapy kraje, do neveřejné části digitální technické mapy kraje³⁾ bez zbytečného odkladu po zahájení přípravy stavby, nejpozději však 2 měsíce předě dnem podání žádosti o povolení záměru.

(2) Při poskytování informací uvedených v čl. 6 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře, se rozumí

a) druhem stavebních prací podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení o gigabitové infrastruktuře alespoň údaj o tom, zda se jedná o stavební práce podzemní nebo nadzemní,

b) dotčenými prvky fyzické infrastruktury druhy objektů vedené v digitální technické mapě kraje,

c) georeferencovaným umístěním přibližné umístění, přičemž může být vyjádřeno ve variantách a jednotlivé úseky mohou být uvedeny samostatně.

(3) Kromě informací uvedených v čl. 6 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu zapíše do neveřejné části digitální technické mapy kraje³⁾ také

a) údaj, zda se jedná o stavbu financovanou zcela nebo zčásti z veřejných prostředků,

b) datum podání žádosti o povolení záměru, byla-li žádost podána, a

c) identifikační číslo stavby, bylo-li jí přiděleno.

(4) Za zahájení přípravy stavby se považuje den, kdy bylo zadáno zpracování dokumentace pro povolení záměru nebo odstranění stavby. Nevyžaduje-li záměr povolení, považuje se za den zahájení přípravy stavby den, kdy bylo zadáno zpracování dokumentace pro provádění stavby.

(5) Provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu aktualizuje údaje o plánovaných stavebních pracích zapsané v digitální technické mapě kraje bez zbytečného odkladu. Provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu vymaže údaje o plánovaných stavebních pracích zapsané v digitální technické mapě kraje, upustil-li od plánovaných stavebních prací, zrealizoval-li je nebo pozbylo-li povolení záměru platnosti.

CELEX: 32024R1309

§ 8

(1) Pokud po dobu 3 po sobě jdoucích let od provedení zápisu nebo od poslední aktualizace nedojde k aktualizaci zapsaných údajů o plánovaných stavebních pracích podle § 7 odst. 5, platí, že provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu od plánovaných stavebních

práci upustil; to neplatí, má-li provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu dosud platné povolení záměru.

(2) Do digitální technické mapy kraje se prostřednictvím digitální mapy veřejné správy převezmou údaje o plánovaných stavebních pracích z informačního systému stavební správy, pokud informační systém stavební správy tyto údaje obsahuje. Platí, že provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu splnil povinnost podle § 7 odst. 5, byly-li údaje převzaty podle věty první. Převzetím údajů podle věty první se rozumí automatizovaný zápis údajů nebo jejich výmaz bez náhrady nebo s nahrazením novými údaji, podle údajů vedených v informačním systému stavební správy, prostřednictvím propojení informačních systémů veřejné správy.

(3) Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 6 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře jsou stavební práce podle přílohy 1 stavebního zákona a stavební práce při mimořádných událostech, na něž se vztahují mimořádné postupy podle části šesté hlavy VIII stavebního zákona.

(4) Ministerstvo obrany může podle čl. 6 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře opatřením obecné povahy stanovit druhy stavebních prací, na které subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatel sítě neuplatní čl. 6 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře z důvodů obrany nebo bezpečnosti státu.

(5) Ministerstvo vnitra může podle čl. 6 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře opatřením obecné povahy stanovit druhy stavebních prací, na které subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatel sítě neuplatní čl. 6 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře, jde-li o kritickou infrastrukturu.

CELEX: 32024R1309

§ 9

Vady žádosti

(1) Trpí-li žádost o vydání povolení potřebného k provedení záměru stavby sítě s velmi vysokou kapacitou vadami, správní orgán nejpozději do 20 pracovních dnů ode dne podání žádosti vyzve žadatele, aby ve lhůtě 20 pracovních dnů ode dne doručení výzvy tyto vady odstranil; přitom postupuje tak, aby mohly být všechny vady odstraněny najednou, je-li to možné.

(2) Pokud správní orgán nevypraví výzvu k odstranění vad žádosti ve lhůtě podle odstavce 1, považuje se žádost od počátku za bezvadnou.

CELEX: 32024R1309

§ 10

Lhůta pro vydání rozhodnutí

(1) Správní orgán rozhodne o žádosti o vydání povolení potřebného k provedení záměru stavby sítě s velmi vysokou kapacitou do 60 dnů ode dne podání bezvadné žádosti.

(2) Lhůtu podle odstavce 1 nelze prodloužit, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků nebo nepostupuje-li správní orgán podle § 184 odst. 3 stavebního zákona, kdy může správní orgán lhůtu usnesením prodloužit až o 60 dnů. V usnesení o prodloužení lhůty správní orgán uvede, z jakých důvodů nelze rozhodnout ve lhůtě podle odstavce 1; toto usnesení správní orgán pouze poznamená do spisu.

§ 11

Povolení záměru uplynutím lhůty

(1) Nevydá-li správní orgán rozhodnutí, které je potřebné k provedení záměru stavby, ve lhůtě podle § 10, považuje se tento záměr za povolený.

(2) Považuje-li se záměr podle odstavce 1 za povolený, správní orgán o tom vydá žadateli osvědčení, ve kterém uvede popis tohoto záměru, označí pozemky dotčené záměrem a pozemky dotčené záměrem, na kterých vznikla služebnost podle § 104a zákona o elektronických komunikacích, a uvede, že se záměr považuje za povolený uplynutím lhůty; vztahuje-li se na tento záměr zákon o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, uvede rovněž tuto skutečnost. Správní orgán osvědčení zveřejní na své úřední desce nejméně po dobu 15 dnů a současně ho zašle nadřízenému správnímu orgánu a dotčeným orgánům.

(3) Pokud nebyly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí podle odstavce 1, rozhodne správní orgán nadřízený správnímu orgánu příslušnému k vydání tohoto rozhodnutí na žádost účastníka řízení o žádosti podle § 9 odst. 1 nebo z moci úřední, že se záměr nepovažuje za povolený a věc se vrací správnímu orgánu příslušnému k vydání rozhodnutí k novému projednání.

(4) Účastník řízení o žádosti podle § 9 odst. 1 může podat žádost podle odstavce 3 do 30 dnů ode dne zveřejnění osvědčení podle odstavce 2. Tuto žádost lze vzít zpět pouze se souhlasem všech účastníků řízení. Pro řízení o žádosti podle odstavce 3 se použijí přiměřeně ustanovení správního řádu o odvolacím řízení.

(5) Rozhodnutí v řízení o tom, že se záměr stavby sítě s velmi vysokou kapacitou nepovažuje za povolený, vedeném z moci úřední, nelze vydat po uplynutí 6 měsíců ode dne zveřejnění osvědčení podle odstavce 2. Pro řízení z moci úřední se použijí přiměřeně ustanovení správního řádu o přezkumném řízení; ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu se nepoužije.

(6) Odvolání proti rozhodnutí vydanému v řízení o tom, že se záměr stavby sítě s velmi vysokou kapacitou nepovažuje za povolený, jakož ani přezkumné řízení a obnova řízení se nepřipouští.

(7) Osvědčení podle odstavce 2 pozbývá právních účinků dnem nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavce 3.

§ 12

Výjimky z postupu udělování povolení

(1) Stavebními pracemi podle čl. 9 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře jsou stavební práce podle přílohy 1 stavebního zákona a podle § 2i zákona o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury.

(2) Ustanovení § 10 a § 11 odst. 1 se nepoužijí na společné rozhodnutí orgánu ochrany přírody podle § 83 odst. 9 zákona o ochraně přírody a krajiny.

§ 13

Přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy

(1) Součástí žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle čl. 11 odst. 3 nařízení o gigabitové infrastruktuře je vymezení fyzické infrastruktury uvnitř budovy, ke které provozovatel veřejné sítě elektronických komunikací žádá přístup, podmínky požadovaného přístupu a návrh práv a povinností týkajících se trvalého umístění prvku sítě s velmi vysokou kapacitou ve fyzické infrastruktuře uvnitř budovy.

(2) K ujednáním o výlučném přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy se nepřihlíží.

CELEX: 32024R1309

Řešení sporů

§ 14

(1) Úřad rozhoduje spory podle čl. 13 odst. 1 písm. a) až d) nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(2) Nedohodnou-li se smluvní strany smlouvy uzavřené podle nařízení o gigabitové infrastruktuře a podle tohoto zákona na její změně do 1 měsíce ode dne zahájení jednání o návrhu této změny, Úřad rozhodne spor o úpravě vzájemných práv a povinností na základě návrhu kterékoliv smluvní strany ve lhůtách podle čl. 13 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře. Dnem zahájení jednání o změně takové smlouvy se rozumí den, kdy smluvní strana návrh změny doručila druhé smluvní straně.

(3) Návrh na rozhodnutí sporu podle tohoto zákona musí být podán Úřadu nejpozději do 1 měsíce ode dne, kdy nastala skutečnost zakládající oprávnění podat návrh na rozhodnutí sporu podle čl. 13 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře nebo podle odstavce 2.

(4) Součástí návrhu na rozhodnutí sporu musí být rovněž úplná žádost se všemi náležitostmi podle nařízení o gigabitové infrastruktuře a podle tohoto zákona, a případná reakce na takovou žádost, včetně dokladů o doručení. Součástí návrhu na rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy nebo její změny musí být také návrh smlouvy, nebo její změny, se specifikací jeho sporných částí. Lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu podle čl. 13 nařízení o gigabitové infrastruktuře začne běžet dnem doručení úplného návrhu na rozhodnutí sporu Úřadu.

(5) Je-li předmětem sporu cena, Úřad může stanovit tuto cenu tak, aby zahrnovala náhradu oprávněných nákladů provozovatele sítě nebo subjektu veřejného sektoru, a při jejím stanovení zohlední dopad navrhovaného zásahu na obchodní plán provozovatele sítě nebo subjektu veřejného sektoru včetně jím provedených nebo plánovaných investic do fyzické infrastruktury využívané k poskytování vysokorychlostních služeb elektronických komunikací.

(6) Je-li to nezbytné pro rozhodnutí o sporu, Úřad si vyžádá vyjádření od správního orgánu, jehož působnosti se předmět sporu týká. Správní orgán v takovém případě vydá vyjádření do Úřadem stanovené lhůty, během které lhůta podle čl. 13 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře neběží.

(7) Proti rozhodnutí Úřadu o sporu podle čl. 13 odst. 1 nařízení o gigabitové infrastruktuře nebo podle odstavce 2 není přípustný rozklad, přezkumné řízení ani obnova řízení.

(8) Považuje-li to Úřad za účelné a vhodné, může se souhlasem účastníků řízení stanovit lhůta za účelem uzavření smíru a zároveň může podle okolností případu doporučit možnosti smírného vyřešení sporu. Po tuto dobu lhůta pro rozhodnutí sporu neběží.

(9) Úřad přizná náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi řízení také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem řízení podán důvodně.

CELEX: 32024R1309

§ 15

(1) V případě rozhodování sporu o přístup k fyzické infrastruktuře, sporu o průzkum na místě, sporu o koordinaci stavebních prací a sporu o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, týkajících se energetiky v působnosti Energetického regulačního úřadu, si Úřad vyžádá vyjádření od Energetického regulačního úřadu.

(2) Energetický regulační úřad vydá vyjádření k předmětu sporného řízení do 30 dnů ode dne doručení žádosti Úřadu o toto vyjádření. Součástí žádosti jsou veškeré podklady, které má Úřad k dispozici ke sporu, ke kterému požaduje vyjádření. Ode dne doručení žádosti o vyjádření do jeho doručení Úřadu lhůty podle čl. 13 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře neběží.

§ 16

Přestupky

(1) Provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu se dopustí přestupku tím, že nesdělí žadateli o přístup k fyzické infrastruktuře důvody odmítnutí žádosti podle čl. 3 odst. 7 nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(2) Právnícká osoba uvedená v čl. 3 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře se dopustí přestupku tím, že

a) nejednala s operátorem o přístupu k pozemkům podle čl. 3 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře, nebo

b) neinformuje Úřad o uzavření smlouvy podle čl. 3 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(3) Operátor se dopustí přestupku tím, že

a) neinformuje Úřad o uzavření smlouvy podle čl. 3 odst. 2 nařízení o gigabitové infrastruktuře, nebo

b) nezajistí ochranu údajů podle čl. 4 odst. 8 nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(4) Právnícká osoba zajišťující nebo oprávněná zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací se dopustí přestupku tím, že nevybuduje fyzickou infrastrukturu s dostatečnou kapacitou podle čl. 5 odst. 4 nařízení o gigabitové infrastruktuře.

CELEX: 32024R1309

(5) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. b) nebo odstavce 3 písm. a),

b) 10 000 000 Kč nebo do výše 5 % z čistého obrátu pachatele přestupku dosaženého za poslední ukončené účetní období, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, jde-li o přestupek podle odstavce 1, odstavce 2 písm. a), odstavce 3 písm. b) nebo odstavce 4.

§ 17

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává Úřad.

(2) Horní hranice sazby pokuty za přestupek podle tohoto zákona se zvyšuje na dvojnásobek, jestliže je přestupek se stejnou skutkovou podstatou spáchán opakovaně. Přestupek je spáchán opakovaně, jestliže do jeho spáchání neuplynuly 2 roky od nabytí právní moci rozhodnutí o předchozím přestupku se stejnou skutkovou podstatou, z něhož byl obviněný uznán vinným.

(3) Pokuty vybírá a vymáhá Úřad.

§ 18

Donucovací pokuty

(1) Úřad vymáhá splnění povinností uložených rozhodnutím Úřadu podle § 14 postupným ukládáním donucovacích pokut až do celkové výše 10 000 000 Kč.

(2) Výše jednotlivé donucovací pokuty ukládané

a) fyzické osobě nesmí přesáhnout 100 000 Kč,

b) právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě nesmí přesáhnout 2 000 000 Kč.

§ 19

Přechodná ustanovení

(1) Ministerstvo pro místní rozvoj upraví do 31. prosince 2027 portál stavebníka a další informační systémy veřejné správy vztahující se k zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou podle nařízení o gigabitové infrastruktuře podle § 2 odst. 3 tohoto zákona tak, aby umožnily podávat operátorům žádosti o závazné stanovisko a vyjádření vyžadovaná jinými právními předpisy za účelem zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou podle nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(2) Český úřad zeměměřický a katastrální a krajské úřady upraví do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona informační systémy veřejné správy vztahující se k zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou podle nařízení o gigabitové infrastruktuře podle § 2 odst. 3 tohoto zákona tak, aby umožnily vkládat informace a přístup k nim podle nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(3) Ministerstvo pro místní rozvoj a Český úřad zeměměřický a katastrální do 31. prosince 2027 prostřednictvím Informačního systému digitální mapy veřejné správy propojí Informační systém stavební správy a digitální technické mapy krajů tak, aby umožnily automatický zápis údajů a oznámení o zahájení řízení.

(4) Ministerstvo vnitra a Digitální a informační agentura v rámci své kompetence při vytváření a rozvoji informačních systémů veřejné správy postupují podle čl. 12 odst. 2 a 4 nařízení o gigabitové infrastruktuře.

(5) Provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru podle čl. 6 nařízení o gigabitové infrastruktuře, kteří přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájili přípravu plánovaných stavebních prací, ale do dne nabytí účinnosti tohoto zákona ji nedokončili a tyto stavební práce nezapsali jako připravované stavby infrastruktury do evidence připravovaných staveb infrastruktury podle § 2a zákona č. 194/2017 Sb., o koordinaci staveb infrastruktury a opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zapíší tyto plánované stavební práce do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do evidence plánovaných stavebních prací.

(6) Řízení zahájená podle zákona č. 194/2017 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 194/2017 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Práva a povinnosti vyplývající ze smluv uzavřených podle zákona č. 194/2017 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nejsou tímto zákonem dotčeny. Spory z těchto smluv Úřad rozhoduje podle § 14 tohoto zákona.

§ 20

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Část první zákona č. 194/2017 Sb., o koordinaci staveb infrastruktury a opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů.
2. Část dvacátá čtvrtá zákona č. 403/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
3. Část padesátá sedmá zákona č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona.
4. Část patnáctá zákona č. 374/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
5. Část čtvrtá zákona č. 202/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

§ 21

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů

Návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí elektronických komunikací s velmi vysokou kapacitou (dále jen „návrh zákona“).

Hlavním cílem navrhovaného zákona je přizpůsobení (adaptace) právního řádu České republiky ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 ze dne 29. dubna 2024 o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací, o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení směrnice 2014/61 EU (nařízení o gigabitové infrastruktuře) /dále jen „nařízení“/.

Nařízení reaguje na vývoj vnitřního trhu, kdy příchod digitální ekonomiky za poslední dekádu způsobil rostoucí závislost podniků a občanů na moderních technologiích v čele s vysokorychlostním internetem. Špičková, spolehlivá a bezpečná konektivita všude a pro všechny v Evropě, včetně venkovských, odlehklých a řídko osídlených regionů a dopravních koridorů je v současnosti klíčem k udržitelnému ekonomickému růstu s potenciálem zvýšit konkurenceschopnost podniků, a tím i ekonomiky celé Evropské unie.

Nařízení nahrazuje směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, tzv. Broadband Cost Reduction Directive (BCRD), která se svým zaměřením a obsahem shoduje s novou legislativou, ale rozsah a úroveň detailu již nestačí pro potřeby moderní doby. Nařízení definuje opatření ke snížení nákladů budování sítí s velmi vysokou kapacitou, čímž se podobá BCRD, ale reflektuje současné potřeby trhu a reaguje na nejnovější trendy v oblasti elektronických komunikací. Zároveň se očekává striktnější implementace definovaných opatření, což vyplývá z právního statusu tohoto dokumentu. Většina ustanovení nařízení má být použita ode dne 12. listopadu 2025.

Primárním cílem předkládaného návrhu zákona je tedy snížení nákladů na výstavbu a nasazení sítí s velmi vysokou kapacitou VHCN – Very High Capacity Network (dále jen „sítě VHCN“) a dále urychlení zavádění sítí VHCN a zlepšení meziodvětvové koordinace včetně páteřních sítí a bezdrátových vysokorychlostních sítí nové generace. K dosažení tohoto cíle je zapotřebí takové právní úpravy, která urychlí a zjednoduší budování pevných a bezdrátových sítí, včetně řádného plánování, posílené koordinace a stanovení zjednodušeného a zefektivněného řízení o vydání povolení jako způsobu ke snížení administrativní zátěže operátorů i vnitrostátních správních orgánů. Jednotná informační místa budou telekomunikačním operátorům poskytovat digitalizované evidence s minimálními informacemi, včetně georeferencovaných umístění a tras, o existující fyzické infrastruktuře ve vlastnictví provozovatelů sítí a veřejných subjektů a o plánovaných stavebních pracích. Neexistence právě těchto evidencí představovala jednu z hlavních bariér širšího využití BCRD.

Významnou součástí navrhované právní úpravy v rámci adaptace je část vztahující se na podniky poskytující přiřazená zařízení, jako je majetek společností provozujících telekomunikační věže, umožňující instalaci zařízení 5G za spravedlivých a přiměřených

podmínek. Nařízení rovněž rozšiřuje povinnosti přístupu k veřejným nesít'ovým zařízením, jako jsou např. veřejné budovy nebo pouliční mobiliář, pro umístění prvků sítě VHCN.

Dalším cílem právní úpravy je odstranit složitost pozemkových práv a vlastnictví během procesu plánování, přičemž přístup a ceny se vyjednávají „v dobré víře“ přímo s nájemci a správci, nikoli pouze s vlastníky nemovitostí. Aby se snížily prodlevy při administrativním schvalování povolení, budou muset členské státy zahrnout klauzule o tichém souhlasu, přičemž je jim však dána možnost zavést alternativní opatření k urychlení správních procesů.

Současná právní úprava je z povahy upravovaných právních vztahů genderově neutrální, tedy nečiní žádné rozdíly mezi fyzickými osobami na základě jejich pohlaví.

Směrnice 2014/61/EU (BCRD), která byla transponována do českého právního řádu zákonem č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, který byl v rámci implementace reformy č. 1 z komponenty 1.3 Národního plánu obnovy (NPO) novelizován zákonem č. 202/2023 Sb. a zavedl evidenci připravovaných staveb infrastruktury (dále jen „EPSI“) přibližně odpovídající čl. 6 nařízení. Při implementaci reformy byla také využita evidence existující infrastruktury v podobě digitálních technických map krajů (dále jen „DTM“) a digitální mapa veřejné správy (dále jen „DMVS“), jež byly zavedeny zákonem č. 47/2020 Sb. při implementaci Specifických doporučení rady v rámci Evropského semestru s finančně a časově náročnými investicemi z fondů EU, a které z velké části již naplňují požadavky čl. 4 nařízení.

Ačkoliv uvedené evidence používají jinou terminologii a pochopitelně mají jinou legislativní úpravu, věcně jsou podobné požadavkům plynoucím z nařízení a provedené investice do jejich zavedení mohou být využity při adaptaci nařízení. Adaptaci je potřeba, kromě rozdílného názvosloví proti dosavadní úpravě, zejm. řešit rozšíření okruhu:

1. prvků fyzické infrastruktury, než byly dosud v DTM/DMVS,
2. popisných atributů a změnu některých dosud nepovinných atributů na povinné,
3. plánovaných staveb, nejen čistě z veřejných zdrojů, o nichž se poskytují informace.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Cílem návrhu zákona je zejména urychlení zavádění sítí VHCN a zlepšení meziodvětvové koordinace včetně páteřních sítí a bezdrátových vysokorychlostních sítí nové generace s výkonem odpovídajícím alespoň 5G ve vazbě na zjednodušení budování pevných a bezdrátových sítí s velmi vysokou kapacitou a snížení nákladů, včetně řádného plánování, posílené koordinace a stanovení zjednodušeného a zefektivněného řízení o vydání povolení jako způsobu ke snížení administrativní zátěže operátorů i vnitrostátních orgánů.

Návrh zákona adaptuje nařízení tak, aby navázal na výše uvedené reformy, využil jimi dříve zavedené evidence a v maximální míře digitalizoval příslušné procesy plynoucí z nařízení. Zejména využívá DTM/DMVS pro adaptaci čl. 3 a 4 nařízení a EPSI pro adaptaci čl. 5 a 6 nařízení tím, že návrh provazuje se změnami zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zeměměřictví“).

Návrh zákona jednak určuje odpovědnosti vnitrostátních orgánů jakožto jednotných informačních míst a upravuje způsob využití konkrétních informačních systémů veřejné správy v plnění povinností daných nařízením. Aby navázal již zavedené instituty na terminologii oficiálního překladu nařízení, upravuje, že provozovatelé infrastruktury zpřístupňují minimální informace a operátoři získávají přístup k těmto informacím

- o existující fyzické infrastruktuře podle čl. 4 nařízení prostřednictvím DTM/DMVS,
- o plánovaných stavebních pracích podle čl. 6 nařízení v evidenci plánovaných stavebních prací (dále jen „EPSP“) vedené v DTM/DMVS, a přechodná ustanovení upřesní, že dosavadní EPSI se nově označuje za EPSP.

Návrh zákona řeší změny uvedené v kap. 1 následujícím způsobem:

1. Rozšíření okruhu evidovaných prvků fyzické infrastruktury návrh zákona řeší:

- zavedením zápisu údajů o budovách do základní báze geografických dat,
- rozšířením druhů dopravní a technické infrastruktury vedené v DTM o ostatní druhy fyzické infrastruktury dle nařízení a zmocňuje Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „ČÚZK“) k příslušné úpravě prováděcích předpisů zákona o zeměměřictví.

2. Změny v attributech zajistí příslušné úřady při implementaci změn podle přechodných ustanovení, jež pro odstranění pochybností uvádí převodník pojmů.

3. Rozšíření povinných osob nemá z pohledu legislativní adaptace podstatný vliv, může však mít vliv na dimenzování informačních systémů.

Zcela nad rámec dosavadní legislativní úpravy je řešena adaptace procesů týkající se povolování staveb.

Navrhovaná úprava nemá dopad na rovnost mužů a žen a neporušuje zákaz diskriminace, ze své podstaty je totiž genderově neutrální a není způsobila vyvolat vztahy, které by bylo možné posuzovat jako diskriminační.

Vztah mezi navrhovanou právní úpravou a zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“)

Pokud jde o vztah „aplikací“ mezi navrhovanou právní úpravou a zákonem o svobodném přístupu k informacím, tak tento zákon se vztahuje na státní orgány, orgány územní samosprávy (obce a kraje) a veřejné instituce. Tyto subjekty mají povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti veřejnosti na základě žádosti.

Dle § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud tak stanoví zvláštní zákon a upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí předmětných informací.

Je tedy obecně stanoveno, že zákon o svobodném přístupu k informacím se nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování. Jak vyplývá již ze samotného znění § 2 odst. 3, musí zvláštní zákon vylučující působnost zákona o svobodném přístupu k informacím upravovat poskytování informací komplexně, včetně procesní stránky a záruky právní ochrany žadatele o informace.

K problematice zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, lze uvést, že zákon je zvláštním zákonem komplexně upravujícím poskytování informací o životním prostředí, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací ve smyslu § 2 odst. 3 zák. o svobodném přístupu k informacím; proto se zákon o svobodném přístupu k informacím na poskytování informací o životním prostředí nevztahuje.

Jak konstatoval Ústavní soud, "zvláštní právní předpisy (ve smyslu § 2 odst. 3 zák. o svobodném přístupu k informacím) se vyznačují tím, že komplexně upravují podmínky, za nichž jsou určité informace poskytovány, včetně způsobu a forem jejich zpřístupňování a postupu při vyřizování žádostí o jejich poskytnutí, a to natolik úplně, že obecná právní úprava podmínek poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. se vedle nich nemůže uplatnit" (III. ÚS 156/02).

Postup podle zákona o právu na informace o životním prostředí, předkládaného návrhu zákona a nařízení tedy vylučuje v rovině „speciálních“ zákonů použití zákona o svobodném přístupu k informacím.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Adaptace nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 ze dne 29. dubna 2024 o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací, o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení směrnice 2014/61 EU (nařízení o gigabitové infrastruktuře).

Předkládaná právní úprava stanovuje práva a povinnosti s cílem urychlit zavádění sítí VHCN a meziodvětvovou koordinaci včetně páteřních sítí a bezdrátových vysokorychlostních sítí nové generace s výkonem odpovídajícím alespoň 5G. V důsledku přetrvávající roztržitosti trhů elektronických komunikací nejsou podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat sítě elektronických komunikací schopny dosáhnout úspor z rozsahu.

Nedostatek vysoce kvalitní konektivity v celé EU může mít silný dopad na navazující přeshraniční obchod a poskytování služeb, neboť mnoho služeb lze poskytovat pouze tehdy, je-li v celé Unii zavedena dostatečně výkonná síť.

Právní úprava tedy slouží k podpoře společného využívání existující fyzické infrastruktury a dále umožnění efektivnějšího a rychlejšího budování nové fyzické infrastruktury, a to s nižšími náklady.

Navrhovaná právní úprava ve vazbě na nařízení zohledňuje následující aspekty:

- *Digitalizace a technologické inovace:* Cílem je zvýšit efektivitu infrastruktury, snížit náklady na provoz a údržbu a zlepšit bezpečnostní standardy.
- *Udržitelnost a ekologické aspekty:* Důraz je kladen na odolnost infrastruktury vůči změně klimatu a ekologická rizika.
- *Homogenizace a standardizace:* Podpora přeshraniční spolupráce a také zjednodušení procesu schvalování a realizace projektů.
- *Financování a investice:* Vytváření nových fondů a nástrojů na podporu investic do klíčových infrastrukturních projektů.

Směrnice 2014/61/EU, která byla transponována do českého právního řádu zákonem č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, je zrušena nařízením,

a proto z hlediska přehlednosti a legislativní efektivnosti se navrhuje pro adaptaci samostatný právní předpis.

S ohledem na nutnost zachování reformy č. 1 z komponenty 1.3 Národního plánu obnovy budou relevantní instituty ze zákona č. 194/2017 Sb., který se navrhuje zrušit, převedeny do navrhovaného adaptačního předpisu. Zároveň návrh adaptačního zákona obsahuje přechodná ustanovení za účelem zajištění kontinuity již realizovaných procesů, zejména v souvislosti s částí IV. zákona č. 202/2023 Sb.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s ostatními součástmi právního řádu

Navrhovaná právní úprava reflektuje čl. 41 odst. 2 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava české republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého má vláda právo zákonodárné iniciativy, a je také v souladu s § 24 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který mimo jiné uvádí, že ministerstva připravují návrhy zákonů a jiných právních předpisů týkajících se věcí, které patří do jejich působnosti, jakož i návrhy, jejichž přípravu jim uložila vláda.

Co se týká správního trestání, návrh právního předpisu plně respektuje zásadu správního trestání *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege* v čl. 39 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) i zásadu *ne bis in idem* uvedenou v čl. 40 odst. 5 Listiny.

Žádným způsobem není omezeno právo podnikat uvedené v čl. 26 nebo porušeno právo na ochranu soukromí v čl. 7 Listiny.

Navrhovaná právní úprava respektuje ústavní princip rovnosti podle čl. 1 Listiny a zákazu diskriminace podle č. 3 Listiny.

Obecně návrh zákona nezasahuje do vlastnických práv vlastníků nemovitostí bez jejich souhlasu. Jinými slovy návrh zákona neupravuje problematiku vyvlastnění. Již současná právní úprava problematiky služebností stanoví, že v případě zřízení služebnosti náleží vlastníku nemovitosti náhrada za zřízení služebnosti, jejíž maximální výše se stanoví podle zákona o oceňování majetku. Toto platí i v případě zřízení služebnosti rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu (§ 10 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb.) i služebností zřízených ze zákona (§ 104a zákona č. 127/2005 Sb.).

Pokud jde o realizaci zřízení služebnosti, je tato zřizována až po realizaci stavby, a to buď na základě smlouvy či rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu u soukromých osob, nebo ze zákona v případě státu a územních samospráv.

Pokud jde o problematiku přístupu k fyzické infrastruktuře, stanoví se, že pokud se mezi sebou strany nedohodnou, rozhoduje pak na návrh kterékoli ze stran Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“), včetně ceny. Toto se netýká stanovení náhrady za služebnost, jejíž maximální výše se stanoví podle zákona o oceňování majetku.

Navrhovaná úprava reflektuje výše uvedené a je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s právem Evropské unie

Navrhovaná právní úprava je v souladu s předpisy Evropské unie, stejně jako s judikaturou soudních orgánů EU a obecnými právními zásadami.

Předpisy Evropské unie tuto problematiku upravují několika předpisy, které jsou již implementovány do českého právního řádu. K návrhu se vztahují zejména následující právní předpisy EU:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace,
- směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/612 ze dne 6. dubna 2022 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (přepracované znění),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a maloobchodní ceny za regulovanou komunikaci v rámci Unie a mění směrnice 2002/22/ES a nařízení (EU) č. 531/2012,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „nařízení GDPR“),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 ze dne 29. dubna 2024 o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací, o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení směrnice 2014/61 EU (nařízení o gigabitové infrastruktuře),
- k nařízení o gigabitové infrastruktuře byla vydána oprava (Úřední věstník Evropské unie L, 2024/1309, 8. května 2024) ke straně 36, článek 18, odstavec 1 (místo textu „11. května 2024“ má být text „12. listopadu 2025“).

Přehled článků nařízení o gigabitové infrastruktuře, jenž byly vyhodnoceny jako fakultativní s tím, že Česká republika možnosti dané předmětnými ustanoveními nevyužívá: čl. 3 odst. 3, čl. 3 odst. 6, čl. 3 odst. 8, čl. 4 odst. 2, čl. 4 odst. 4, čl. 5 odst. 3, čl. 7 odst. 3, čl. 7 odst. 8, čl. 7 odst. 12, čl. 10 odst. 6 a čl. 10 odst. 7.

Přehled článků nařízení o gigabitové infrastruktuře, u nichž Česká republika možnosti dané předmětnými ustanoveními využívá: čl. 3 odst. 1, 2, a 5, čl. 4 odst. 3, a 6, čl. 5 odst. 2 a 5, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 4, 5 a 7, čl. 9 odst. 3, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 1 a čl. 17 odst. 2.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, ať již se jedná o smlouvy dvoustranné, nebo mnohostranné.

7. Zhodnocení předpokládaného hospodářského a finančního dopadu navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

Vysoce kvalitní digitální infrastruktura založená na sítích VHCN je základem prakticky všech odvětví moderní a inovativní ekonomiky. Může být základem pro inovativní služby, efektivnější provoz podniků a inteligentní, udržitelné digitální společnosti.

Zavádění sítí VHCN vyžaduje značné investice, jejichž významnou část představují náklady na stavební práce. Sdílení fyzické infrastruktury tak omezí potřebu nákladných stavebně-inženýrských prací a zefektivní zavádění pokročilého širokopásmového připojení.

Hlavní část nákladů na budování sítí VHCN lze přičíst neefektivnosti v procesu zavádění, související s:

a) využitím existující pasivní infrastruktury, jako jsou kabelovody, potrubí, šachty, rozvodné skříně, sloupy, stožáry, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce,

b) překážkami souvisejícími s koordinací stavebních prací prováděných provozovateli sítě nebo subjekty veřejného sektoru, kterými jsou např. orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku nebo právnická osoba, která je financována zcela nebo převážně státem, územním samosprávným celkem nebo veřejnoprávní korporací, podléhající řídicímu dohledu těchto subjektů anebo je v jejich správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, územním samosprávným celkem nebo veřejnoprávní korporací,

c) zatěžujícími a zdlouhavými administrativními postupy pro udělování povolení záměru a

d) překážkami týkajícími se budování sítí uvnitř budov, které mají za následek značné finanční překážky, zejména ve venkovských oblastech.

Opatření zaměřená na zvýšení účinnosti využívání existujících veřejných a soukromých infrastruktur a na snížení nákladů a překážek při provádění nových stavebně-inženýrských prací by měla významně přispět k zajištění rychlého a rozsáhlého zavádění sítí VHCN, včetně venkovských, odlehlých nebo řídce osídlených oblastí a dopravních koridorů.

Tato opatření by měla zachovat účinnou hospodářskou soutěž, aniž by byla narušena bezpečnost, zabezpečení a bezproblémový provoz existující infrastruktury nebo veřejné zdraví a životní prostředí.

Datovými zdroji pro plnění čl. 7 až 9 nařízení budou informační systémy ve správě Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „MMR“), a to Informační systém stavební správy. Potřebné výdaje na jejich přizpůsobení budou upřesněny. Datové zdroje pro plnění ostatních článků nařízení zabezpečí ČTÚ. Potřebné výdaje na jejich přizpůsobení budou upřesněny.

Ve vztahu k veřejným rozpočtům bude nutné v kapitole 346 – ČÚZK vynaložit prostředky v odhadované výši 90 mil. Kč pro rozpočtovou kapitolu ČÚZK na upřesnění stávajících informačních systémů veřejné správy k tomu, aby mohly být údaje o fyzické infrastruktuře poskytovány prostřednictvím jednotného informačního místa (dále jen „JIM“) takovým způsobem, který bude co nejefektivnější jak z pohledu povinných, tak oprávněných osob.

8. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopadů na ochranu práv dětí a dopadů na životní prostředí

Předmětný materiál nemá dopady na životní prostředí ani na specifické skupiny obyvatel, jako jsou osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, ani z hlediska ochrany práv dětí.

Pokud jde o výstavbu a nasazení sítí s velmi vysokou kapacitou VHCN (výstavba fyzické infrastruktury – např. potrubí, stožáry, kabelovody a další), nebude mít tato dopady na životní prostředí např. ve smyslu zvýšených emisí CO₂.

9. Zhodnocení, zda návrhem zákona není zakládána veřejná podpora

Předkládaný návrh zákona se nijak nedotýká problematiky veřejné podpory, a proto jím není zakládána veřejná podpora.

10. Zhodnocení dopadů na práva a povinnosti fyzických a právnických osob

Při budování sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení může být za účelem ochrany obecných zájmů nezbytná řada různých povolení. Ty se mohou týkat výkopů, stavebního povolení, územního plánu, povolení z hlediska životního prostředí a jiných povolení, jakož i omezení vlastnických práv třetích osob podle jiných právních předpisů (zákonné služebnosti nebo zřízení služebnosti rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu).

Počet povolení nutných pro budování různých typů sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení a místní charakter budování by mohly zahrnovat uplatňování různých postupů a podmínek, což může při budování sítí působit obtíže.

Proto by měla být k usnadnění budování všechna pravidla týkající se podmínek a postupů pro udělování povolení v co největší míře na vnitrostátní úrovni zjednodušena a sjednocena, a to při zachování práva každého příslušného orgánu na účast a uchování svých rozhodovacích pravomocí v souladu se zásadou subsidiarity.

Informace o postupech a obecných podmínkách týkajících se udělování povolení na stavební práce by měly relevantní příslušné orgány zpřístupňovat prostřednictvím jednotných informačních míst.

To by mohlo snížit složitost a zvýšit efektivitu a transparentnost pro všechny operátory, a zejména pro nové operátory na trhu nebo menší operátory, kteří neprovozují činnost v dané oblasti. Operátoři by navíc měli mít právo prostřednictvím jednotného informačního místa podávat v elektronické podobě své žádosti o povolení.

Pokud jde o omezení vlastnických práv třetích osob, návrh zákona do této problematiky nezasahuje a vztahuje se na ně dosavadní právní úprava.

11. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava se netýká ochrany soukromí, ani osobních údajů.

12. Zhodnocení korupčních rizik

Předkládaný návrh zákona je svým charakterem technickým právním předpisem a v důsledku jednotlivých navrhovaných změn nevznikají v daném návrhu korupční rizika.

Předkladatel provedl zhodnocení korupčních rizik, jak stanoví Legislativní pravidla vlády, a to podle Metodiky CIA (Corruption Impact Assessment; Metodika hodnocení korupčních rizik), zveřejněné na webové stránce Odboru hodnocení dopadů regulace Úřadu vlády České republiky, oddělení boje s korupcí. Jedná se o jednoduché vyhodnocení korupčních rizik předkladatelem. Při zpracování návrhu zákona zohlednil předkladatel kritérium omezení korupčních příležitostí při jeho aplikaci. Předkladatel neshledal v oblasti upravené návrhem prostor ke korupčnímu jednání.

Obecně lze k navrhované úpravě ve vztahu ke vzniku korupčních rizik uvést, že významnost korupčních rizik navrhované úpravy byla určena na základě vyhodnocení pravděpodobnosti výskytu korupčního jednání a případné závažnosti jeho důsledků, a to v jejich vzájemném vztahu.

13. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava zohledňuje veřejný zájem obrany státu a respektuje specifika zájmových území Ministerstva obrany v podobě, v níž jsou součástí územně analytických podkladů.

Předmětnou adaptací by nemělo být dotčeno jakékoli specifické ochranné opatření potřebné k zajištění národní bezpečnosti, ochrany veřejného zdraví, bezpečnosti a integrity sítí, zejména kritické infrastruktury vymezené ve vnitrostátních právních předpisech, a k zajištění toho, že nebude dotčena hlavní služba poskytovaná provozovatelem sítě.

14. Zhodnocení dopadů na rodiny, zejména s ohledem na plnění funkcí rodiny, s ohledem na počet vyživovaných členů, na případnou přítomnost hendikepovaných členů a rodiny samoživitelů, rodiny se třemi a více dětmi a další specifické životní situace, dále s ohledem na posílení integrity a stability rodiny a posílení rodinné harmonie, lepší rovnováhy mezi prací a rodinou a na posílení mezigeneračních a širších příbuzenských vztahů

Předkládaný materiál nemá žádné dopady z hlediska plnění funkcí rodiny, s ohledem na počet vyživovaných členů, na případnou přítomnost hendikepovaných členů a rodiny samoživitelů, rodiny se třemi a více dětmi a další specifické životní situace, ani s ohledem na posílení integrity a stability rodiny a posílení rodinné harmonie, lepší rovnováhy mezi prací a rodinou a na posílení mezigeneračních a širších příbuzenských vztahů.

15. Zhodnocení územních dopadů, včetně dopadů na územní samosprávné celky

Předkládaný materiál má dopady na kraje spojené se zabezpečením rozšíření informačních systémů DTM. Z návrhu zákona také vyplývají povinnosti spojené se zapisováním údajů o dalších typech prvků existující fyzické infrastruktury do DTM, které dosud nebyly předmětem zápisu do DTM, a zapisováním údajů o budovách do ZABAGED. Návrh zákona obsahuje také širší okruh plánovaných stavebních prací, které budou zapisovány do EPSP než dosud do EPSI.

16. Zhodnocení souladu navrhovaného řešení se zásadami tvorby digitálně přívětivé legislativy, včetně zhodnocení rizika vyloučení nebo omezení možnosti přístupu specifických skupin osob k některým službám v důsledku digitalizace jejich poskytování (digitální vyloučení)

Předkladatel při přípravě návrhu zákona zohlednil zásady tvorby digitálně přívětivé legislativy a níže hodnotí navrhovanou úpravu z hlediska jejích jednotlivých principů.

16. 1 Budování přednostně digitálních služeb (princip digital by default): DSA, DGA a P2B:

Materiál nemá dopady do oblasti budování přednostně digitálních služeb.

16. 2 Maximální opakovatelnost a znovupoužitelnost údajů a služeb:

Materiál nemá dopady z hlediska principů opakovatelnosti a znovupoužitelnosti údajů a služeb.

16. 3 Budování služeb přístupných a použitelných pro všechny, včetně osob se zdravotním postižením (princip governance accessibility):

Materiál nemá přímé dopady do oblasti přístupnosti služeb.

16.4 Sdílené služby veřejné správy:

Materiál se netýká sdílených služeb veřejné správy.

16.5 Konsolidace a propojování informačních systémů veřejné správy:

Materiál přímo neupravuje oblast informačních systémů veřejné správy.

16.6 Mezinárodní interoperabilita – budování služeb propojitelných a využitelných v evropském prostoru:

Materiál se netýká oblasti mezinárodní interoperability.

16.7 Ochrana osobních údajů v míře umožňující kvalitní služby (princip GDPR):

Materiál nemá dopady do oblasti ochrany soukromí a osobních údajů.

16.8 Otevřenost a transparentnost včetně otevřených dat a služeb (princip open government):

Materiál nemá dopady z hlediska otevřených dat a služeb veřejné správy.

16. 9 Technologická neutralita:

Materiál je technologicky neutrální.

16. 10 Uživatelská přívětivost:

Materiál nemá žádný vliv na uživatelskou přívětivost.

17. Odůvodnění neprovedení Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA)

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA) nebyla vypracována v souladu s bodem 3.8 písm. e) Obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace (RIA) - stanovila tak vláda v rámci Plánu legislativních prací vlády na rok 2025.

18. Údaje o lobbování

Členové Legislativní rady vlády, ředitel odboru kompatibility Úřadu vlády a předseda pracovní komise pro evropské právo byli před jednáním pracovních komisí a jednáním Legislativní rady vlády k návrhu zákona (konané dne 2. října 2025) lobováni dopisem odeslaným emailem ze strany Martina Orgoníka, ředitele pro vnější vztahy a udržitelnost T-Mobile Czech Republic a.s., a lobbujícího prostředníka (ev. č. RL4070990891) zapsaného lobbisty pro T-Mobile Czech Republic a.s. (ev. č. RL4273302896), Vladimíry Chlandové, viceprezidentky pro právní záležitosti, řízení rizik a korporátní bezpečnost za Vodafone Czech Republic a.s., a lobbující prostřednicí (ev. č. RL1310848547) zapsaného lobbisty za Vodafone Czech Republic a.s. (ev. č. RL1647459952) a Jakuba Rejzka, prezidenta Výboru nezávislého ICT průmyslu, a lobbujícího prostředníka (ev. č. RL5597655539) zapsaného lobbisty pro Výbor nezávislého ICT průmyslu (ev. č. RL6643037256).

Dne 31. října 2025 byl předkladatel lobován ze strany zapsaného lobbisty Česká asociace elektronických komunikací z.s. (ev. č. RL4099453565).

Dne 5. listopadu 2025 byli ve stejné věci lobováni ministr průmyslu a obchodu a ministryně spravedlnosti a předsedkyně Legislativní rady vlády ze strany Martina Orgoníka, ředitele pro vnější vztahy a udržitelnost T-Mobile Czech Republic a.s., a lobbujícího prostředníka (ev. č. RL4070990891) zapsaného lobbisty pro T-Mobile Czech Republic a.s. (ev. č. RL4273302896), Vladimíry Chlandové, viceprezidentky pro právní záležitosti, řízení rizik a korporátní bezpečnost za Vodafone Czech Republic a.s., a lobbující prostřednicí (ev. č. RL1310848547) zapsaného lobbisty za Vodafone Czech Republic a.s. (ev. č. RL1647459952) a Jakuba Rejzka, prezidenta Výboru nezávislého ICT průmyslu, a lobbujícího prostředníka (ev. č. RL5597655539) zapsaného lobbisty pro Výbor nezávislého ICT průmyslu (ev. č. RL6643037256).

Zvláštní část

K § 1

Vymezuje se rozsah a působnost zákona. Jedná se o adaptaci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 ze dne 29. dubna 2024 o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací, o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení směrnice 2014/61 EU (nařízení o gigabitové infrastruktuře).

K § 2

K odstavci 1

Zákon stanoví, že působnost Jednotného vnitrostátního digitálního kontaktního místa (dále jen „JVDKM“) vykonává ČTÚ.

Cílem tohoto orgánu je zajištění naplnění cílů sledovaných zákonem, tj. urychlení výstavby sítí VHCN. ČTÚ zejména zprostředkovává informace a komunikaci mezi oprávněnými osobami, povinnými orgány a povinnými osobami v souvislosti s poskytováním a výměnou informací podle tohoto zákona a v mezích zákona obecně vykonává činnosti usnadňující přístup k těmto informacím.

K odstavci 2

JIM je v souladu s nařízením definováno jako státní orgán, přičemž podle čl. 14 odst. 5 funkce jednotného informačního místa uvedeného v člancích 3 až 10, 12 a 13 vykonává podle potřeby jeden nebo více příslušných orgánů určených členskými státy na celostátní, regionální nebo místní úrovni. Kompetence JIM je pak vykonávána skrze jednotlivé digitální nástroje, kterými se rozumí dle tohoto zákona např. portál stavebníka, digitální technické mapy kraje, informační systém identifikačního čísla stavby, informační systém digitální mapy veřejné správy, základní báze geografických dat České republiky a informační systém datových schránek.

Pro zajištění soudržnosti by příslušné subjekty plnící funkce jednotného informačního místa, vnitrostátní regulační orgány plnící své úkoly podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo jiné příslušné orgány, jako jsou celostátní, regionální nebo místní orgány odpovědné za katastr nemovitostí nebo případně provádění směrnice 2007/2/ES, měly vzájemně konzultovat a spolupracovat.

Účelem této spolupráce by měla být minimalizace úsilí provozovatelů sítě a subjektů veřejného sektoru včetně určených podniků s významnou tržní silou (dále jen „provozovatelé s významnou tržní silou“) při plnění povinností týkajících se transparentnosti, pokud jde o zpřístupňování informací o jejich fyzické infrastruktuře.

Pokud je vyžadován jiný soubor údajů o fyzické infrastruktuře provozovatele s významnou tržní silou, měla by taková spolupráce vést k vytvoření užitečných vzájemných vazeb a synergií mezi databázi související s významnou tržní silou a jednotným informačním místem a přiměřených společných postupů shromažďování a poskytování údajů, aby bylo možné dosáhnout snadno srovnatelných výsledků.

Spolupráce by se měla zaměřit rovněž na usnadnění přístupu k informacím o fyzické infrastruktuře s ohledem na vnitrostátní podmínky. Dojde-li ke změně nebo zrušení regulačních povinností, měly by mít dotčené strany možnost dohodnout se na nejlepších řešeních s cílem

přízpůsobit shromažďování a poskytování údajů o fyzické infrastruktuře nově použitelným regulačním požadavkům.

- Koordinace jednotných informačních míst

Pokud je v rámci státní správy zřízeno více jednotných informačních míst, mělo by JVDKM sestávající ze společného uživatelského rozhraní zajistit bezproblémový přístup ke všem jednotným informačním místům elektronickými prostředky. Toto jednotné informační místo by mělo být plně digitalizováno a mělo by umožňovat snadný přístup k příslušným digitálním nástrojům.

To by umožnilo provozovatelům sítě a subjektům veřejného sektoru vykonávat jejich práva a plnit povinnosti stanovené v tomto nařízení, které zahrnují rychlý přístup k minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích, elektronických správních postupech pro udělování povolení a omezeních vlastnických práv třetích osob, jakož i o příslušných podmínkách a postupech.

V rámci uvedených minimálních informací by jednotné informační místo mělo poskytovat přístup ke georeferencovaným informacím o umístění existující fyzické infrastruktury a plánovaných stavebních pracích. K usnadnění tohoto přístupu by členské státy měly poskytnout automatizované digitální nástroje pro předkládání georeferencovaných informací a nástroje pro konverzi do podporovaných datových formátů. Uvedené nástroje by mohly být zpřístupněny provozovatelům sítě a subjektům veřejného sektoru odpovědným za poskytování těchto informací prostřednictvím jednotného informačního místa.

- Mezi JIM podle tohoto zákona (a z hlediska své dosavadní působnosti) náleží následující orgány státní správy: ČTÚ, MMR, ČÚZK.

aplikace článků 3, 5, 10, 12, 13 a 14 nařízení

ČTÚ zprostředkovává informace a komunikaci mezi oprávněnými osobami, povinnými orgány a povinnými osobami v souvislosti s poskytováním a výměnou informací podle tohoto zákona a v mezích zákona obecně vykonává činnosti usnadňující přístup k těmto informacím.

aplikace článků 7, 9 a 12 nařízení

Pokud jde o kompetenční působnost MMR, pak tento orgán vykonává funkci ústředního správního úřadu ve věcech územního plánování včetně územního rozhodování podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, a podle dalších právních předpisů.

MMR vykonává metodickou činnost, usměrňuje a sjednocuje výkon státní správy a praxi orgánů územního plánování a stavebních úřadů na úseku územního plánování a územního rozhodování. MMR mimo jiné na úseku územního plánování a stavebního řádu také pořizuje politiku územního rozvoje, vede evidenci územně plánovací činnosti.

aplikace článků 4, 6 a 12 nařízení

ČÚZK mimo jiné koordinuje výzkum v zeměměřičství a katastru nemovitostí České republiky a systém vědeckotechnických informací pro tyto oblasti, zajišťuje a koordinuje mezinárodní spolupráci v zeměměřičství a katastru nemovitostí České republiky, řídí Zeměměřický úřad, inspektoráty a katastrální úřady, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vykonává správu centrální databáze katastru nemovitostí České republiky, která je vedena v celostátním rozsahu počítačovými prostředky, obsahuje data o nemovitostech a poskytuje údaje katastru nemovitostí formou dálkového přístupu.

K odstavci 3

ČTÚ je pověřen mimo jiné v rámci výkonu JVDKM následujícími činnostmi:

- zveřejňovat informace týkající se podmínek a postupů podle stavebního zákona a údaje nezbytné pro účely zavádění prvků sítí VHCN,
- zajišťovat přístup k JIM a dalším informačním systémům za účelem usnadnění zavádění sítí VHCN,
- evidovat a zveřejňovat správní rozhodnutí podle čl. 13 nařízení o gigabitové infrastruktury a podle § 13 tohoto zákona,
- hlavním účelem stanoveného pojmu „koordinace“ je možnost ČTÚ se správci (JIM) digitálních nástrojů a informačních systému vyjednávat tak, aby nastal úplný a kompatibilní stav podle nařízení (odpovědnost za správu, provoz a obsah jednotlivých informačních systémů mají jednotlivé JIM, nikoliv ČTÚ jako „koordinátor“ nebo JVDKM.)

Podle čl. 12 odst. 1 nařízení JIM zpřístupní vhodné digitální nástroje, například ve formě internetových portálů, databází, digitálních platforem nebo digitálních aplikací, aby umožnila on-line výkon všech práv a dodržování všech povinností stanovených v tomto nařízení.

- mezi jednotlivé digitální nástroje podle toho zákona náleží:
- **Portál stavebníka** představuje základní rozhraní pro digitální komunikaci se státem v oblasti stavebního řízení, tedy především stavebními úřady a dotčenými orgány a správci technické a dopravní infrastruktury.
- Portál stavebníka je definován v § 268 stavebního zákona a zajišťuje funkci specializovaného portálu veřejné správy k administraci výstavby a staveb v agendě stavebních řízení. Portál stavebníka je plně propojen s dalšími službami státu, jako je např. katastr nemovitostí, základní registry, centrální registr vodoprávní evidence, digitální mapa veřejné správy či další informační systémy v propojeném datovém fondu.
- **Digitální technická mapa kraje** je zdrojem informací, které slouží zejména pro účely územního plánování, přípravy, umístování, povolování a provádění staveb, poskytování informací o životním prostředí podle zákona o právu na informace o životním prostředí a poskytování údajů o fyzické infrastruktuře.
- **Informačním systémem identifikačního čísla stavby** se rozumí informační systém veřejné správy, jehož správcem je ministerstvo zemědělství a který slouží k přidělování jedinečného identifikátoru stavby, který umožňuje jednoznačně identifikovat stavbu nebo zařízení v informačních systémech veřejné správy a přiřazovat nebo sdružovat informace vedené v informačních systémech veřejné správy ke stavbě nebo zařízení.
- **Informační systém datových schránek** je informačním systémem veřejné správy, který obsahuje informace o datových schránkách a jejich uživatelích.
- **Informační systém digitální mapy veřejné správy** je garantovaným zdrojem dat, který vede data o vlastnicích, správcích a provozovateli dopravní a technické infrastruktury v jednotné datové struktuře a v aktuální podobě. Zároveň umožňuje přistupovat přes jedno místo k datům DTM, a to jak pro zobrazování a stahování dat o dopravní a technické infrastruktuře (dále jen „DTI“), tak pro zasílání změn DTI ze strany vlastníků, správců a provozovatelů DTI nebo jimi pověřených editorů.
- **Základní báze geografických dat České republiky** (dále jen „ZABAGED“) je vektorový geografický digitální model území České republiky, který je spravován

ČÚZK ve veřejném zájmu. ZABAGED je součástí informačního systému zeměměřictví podle zákona o zeměměřictví.

ZABAGED je současně zdrojem vybraných informací pro datovou strukturu INSPIRE a také pro připravované vojenské mapy podle standardů NATO. Na základě potřeb uživatelů je obsah ZABAGED postupně rozšiřován a polohově zpřesňován.

K tomu, aby mohly být údaje z výše uvedených digitálních nástrojů využívány pro plnění povinností jednotných informačních míst, je nezbytné, aby ČTÚ ze svého agendového informačního systému zpřístupnil mechanismy podle zákona o základních registrech údaje o tom, které osoby jsou operátory ve smyslu nařízení.

Úpravy informačního systému digitální mapy veřejné správy a ZABAGED pro účely nařízení budou realizovány způsobem, který počítá s tímto standardním mechanismem komunikace mezi informačními systémy veřejné správy, jiné možnosti získávání a zpracování údajů o operátorech nebudou podporovány.

Je proto nezbytné, aby na straně ČTÚ byly služby umožňující získávat údaje o operátorech popsány, připraveny a zpřístupněny v takovém termínu, který umožní, aby se na ně informační systém digitální mapy veřejné správy a ZABAGED mohly napojit nejpozději k účinnosti zákona. Nebude-li tento předpoklad splněn, nebude možné ze strany ČÚZK zajistit plnění povinností jednotného informačního místa.

K odstavci 4

S ohledem na jeden ze základních principů nařízení, tj. transparentnost, se stanovují skutečnosti, které má ČTÚ zveřejňovat.

K odstavci 5

Stanoví se, že ČTÚ je pověřen výkonem kontroly povinností dle nařízení a tohoto zákona. Dále se stanoví, že Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou vzor průkazu pověření k této kontrole.

K odstavci 6

Stanovení informační povinnosti pro MMR ve vztahu k Evropské komisi (problematika podmínek a postupů platných pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob, přičemž tyto postupy udělování povolení by neměly představovat neodůvodněnou překážku pro investice, ani by neměly poškozovat vnitřní trh).

Zpráva by měla obsahovat informace o tom, zda rozhodnutí týkající se udělení povolení k budování prvků sítě VHCN nebo přiřazených zařízení či nikoli, bylo k dispozici ve lhůtě čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti o povolení nebo ve lhůtě stanovené vnitrostátními právními předpisy, podle toho, která lhůta je kratší. Dále by zpráva mohla indikovat případné informace ve vazbě na možné omezování budování sítě VHCN nebo přiřazených zařízení, bránění nebo snižování atraktivity tohoto budování, a to z ekonomického hlediska.

K § 3

K odstavci 1

Podle nařízení musí členské státy zajistit, aby na základě písemné žádosti podniku zajišťujícího nebo oprávněného zajišťovat veřejné komunikační sítě měl každý provozovatel sítě povinnost vyhovět přiměřeným žádostem o přístup ke své fyzické infrastruktuře pro účely budování prvků sítě VHCN, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek včetně ceny.

Otázka přístupu k fyzické infrastruktuře je především otázkou stavebně technickou, když se nejedná o přístup k aktivním prvkům, ale pouze k fyzické infrastruktuře jako jsou např. potrubí, stožáry, kabelovody, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, budovy nebo vstupy do budov, antény, věže a sloupy.

Pro provozovatele sítí elektronických komunikací, zejména nové účastníky na trhu, může být výrazně efektivnější využít pro účely zavádění sítí elektronických komunikací již existující fyzickou infrastrukturu včetně infrastruktury jiných síťových odvětví, zejména v oblastech, kde vhodná síť elektronických komunikací není k dispozici, nebo tam, kde vybudování nové fyzické infrastruktury nemusí být ekonomicky proveditelné. Synergie napříč odvětvími pomohou navíc podstatně snížit potřebu stavebních prací pro budování sítí elektronických komunikací, a tím i společenské a ekologické náklady s nimi spojené, jako je znečištění, škodlivé vlivy a dopravní problémy.

Z výše uvedených důvodů je nezbytné, aby byl usnadněn přístup k již existující fyzické infrastruktuře.

Žádost oprávněné osoby musí být podána u povinné osoby v písemné podobě a řádně odůvodněna.

Oprávněná osoba (tj. osoba, která chce získat přístup ke stávající fyzické infrastruktuře) musí svou žádost pro povinnou osobu (tj. provozovatele sítě a subjekty veřejného sektoru) koncipovat konkrétně, tedy připojit k ní vymezení fyzické infrastruktury s identifikací oprávněné osoby, povinné osoby a vlastníka dotčené fyzické infrastruktury, s vymezením prvků fyzické infrastruktury, ke kterým je požadován přístup, navrhovaných podmínek požadovaného přístupu, návrhu projektu a časového průběhu jeho provedení, a to vše tak, aby povinná osoba mohla vyhodnotit podanou žádost a předložené vymezení fyzické infrastruktury z celkového pohledu.

Součástí předmětného vymezení fyzické infrastruktury jsou také práva a povinnosti související s trvalým umístěním prvků sítě VHCN a cena za tento přístup, kterou uhradí oprávněná osoba osobě povinné.

Dále by součástí daného vymezení o přístupu k fyzické infrastruktuře mělo být vymezení mj. také povinnosti operátora v souvislosti s potřebou odstranit nevyužívané/dožité vedení, u kterého např. skončila životnost nebo jeho umístění již není dále potřebné.

Pro zajištění proporcionality a zachování investičních pobídek by měl mít provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru právo z objektivních a opodstatněných důvodů odmítnout přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře. Fyzická infrastruktura, k níž bylo požádáno o přístup, by konkrétně mohla být technicky nevhodná kvůli zvláštním okolnostem nebo nedostatku prostoru, který je v současné době k dispozici, případně z důvodu budoucích potřeb ohledně prostoru, které jsou dostatečně prokázány, například ve veřejně dostupných investičních plánech.

Aby se zabránilo jakémukoli možnému narušení hospodářské soutěže nebo jakémukoli možnému zneužití podmínek k odmítnutí přístupu, mělo by být každé takové odmítnutí řádně odůvodněno a založeno na objektivních a podrobných důvodech.

Tyto důvody by například nebyly považovány za objektivní, pokud podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat síť elektronických komunikací vybudoval fyzickou infrastrukturu díky koordinaci stavebních prací s jiným provozovatelem sítě, než je provozovatel sítě elektronických komunikací, a odmítá poskytnout přístup na základě údajné nedostatečné dostupnosti prostoru k uložení prvků sítě VHCN, která vyplývá z rozhodnutí učiněných podnikem, který je jím ovládán. V takovém případě by mohlo dojít k narušení hospodářské

soutěže, pokud v oblasti, které se žádost o přístup potenciálně týká, neexistuje žádná jiná síť VHCN.

K odstavci 2

Nařízení v čl. 3 odst. 10 dává členským státům možnost neuplatňovat povinnosti podle čl. 3 odst. 1, 4 a 5 na fyzickou infrastrukturu nebo kategorie fyzické infrastruktury z důvodů architektonické, historické, náboženské nebo enviromentální hodnoty nebo z důvodů veřejného pořádku, bezpečnosti, obrany a ochrany zdraví.

Seznam kategorií fyzické infrastruktury a kritéria použitá k jejich identifikaci zpřístupní ČTÚ po jejich identifikaci Ministerstvem kultury, Ministerstvem vnitra, Ministerstvem obrany, Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem životního prostředí. Konkrétní parametry pro identifikaci tzv. „chráněných“ kategorií fyzické infrastruktury budou stanoveny s ohledem na aktuální potřebu ve vzájemné spolupráci jednotlivých rezortů s ČTÚ.

K odstavci 3

Stanovení flexibility ve vazbě na ujednání o výlučném přístupu k dané infrastruktuře. Navazuje na předchozí právní úpravu (§ 22 zákona č. 194/2017 Sb.), když přechodná ustanovení stanovila, že v případě existujících smluv, která znemožňují povinné osobě plnit povinnosti podle zákona z důvodu závazku poskytnout třetí osobě v budoucnu kapacitu nevyužitou k okamžiku nabytí účinnosti zákona, vyzve povinná osoba druhou smluvní stranu bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti zákona k obnovení jednání o smlouvě za účelem zrušení této smluvní povinnosti. Pokud se strany v přiměřené lhůtě nedohodnou, rozhodne na návrh kterékoli ze stran soud, že se smluvní povinnost ruší ke dni a za podmínek určených v rozhodnutí, přičemž návrhem stran není soud vázán.

K § 4

K odstavcům 1 až 3

Operátoři by měli mít na požádání přístup k minimálním informacím o fyzické infrastruktuře a o plánovaných stavebních pracích v oblasti budování. To jim umožní efektivně plánovat budování sítě VHCN a zajistit co nejefektivnější využití existující fyzické infrastruktury vhodné pro zavádění takových sítí a plánovaných stavebních prací.

Tyto minimální informace jsou základním předpokladem pro posouzení potenciálu, pokud jde o využití existující fyzické infrastruktury nebo koordinace plánovaných stavebních prací v určité oblasti, jakož i pro snížení škody na jakékoli existující fyzické infrastruktuře.

S ohledem na počet zúčastněných stran, případně včetně veřejně a soukromě financovaných stavebních prací, jakož i existující nebo plánované fyzické infrastruktury a k usnadnění přístupu k těmto informacím napříč odvětvími a přes hranice, by provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, na něž se vztahují povinnosti týkající se transparentnosti, měli tyto aktuální minimální informace neprodleně v dané lhůtě zpřístupnit prostřednictvím JIM. To zjednoduší vyřizování žádostí o přístup k těmto informacím a umožní operátorům vyjádřit zájem o přístup k fyzické infrastruktuře nebo o koordinaci stavebních prací, u nichž hraje rozhodující úlohu načasování.

Kromě toho, pokud je žádost přiměřená, zejména je-li to třeba pro sdílení existující fyzické infrastruktury nebo pro koordinaci stavebních prací, operátoři by měli dostat možnost provést průzkum na místě a vyžádat si informace o plánovaných stavebních pracích za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek, aniž by byla dotčena ochranná opatření přijatá s cílem zajistit bezpečnost a integritu sítě, jakož i ochranu důvěrnosti a provozních a obchodních tajemství.

K odstavci 4

Rezort Ministerstva obrany disponuje značným množstvím fyzické infrastruktury ve smyslu definice uvedené v nařízení. Umožnění přístupu k informacím o této fyzické infrastruktuře zahrnujícím její georeferencované umístění a trasu, druh a současné využití, navíc v elektronické podobě, představuje závažné bezpečnostní riziko pro Českou republiku a její obranyschopnost.

Fyzická infrastruktura Ministerstva obrany je často strategického významu pro zajištění svrchovanosti, územní celistvosti a obranyschopnosti státu před vnějším napadením. Zpřístupnění výše uvedených informací by mohlo být zneužito potenciálními agresory pro plánování a provedení útoků, sabotáží nebo jiných nepřátelských akcí.

Informace o fyzické infrastruktuře Ministerstva obrany jsou svou povahou vysoce citlivé. I zdánlivě neškodné detaily mohou v souhrnu poskytnout komplexní obraz o slabých místech státu.

Z uvedených důvodů se proto pro Ministerstvo obrany stanovuje výjimka, že povinnosti podle čl. 4 odst. 1, 3 a 5 nařízení se nevztahují na fyzickou infrastrukturu, s níž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany.

K § 5

Žádost oprávněné osoby o průzkum na místě podle čl. 4 odst. 5 nařízení musí být podána u povinné osoby v písemné podobě a řádně odůvodněna.

K § 6

Povinnost transparentnosti při koordinaci stavebních prací by se neměla vztahovat na druhy stavebních prací, které se týkají vnitrostátní kritické infrastruktury nebo z důvodů národní bezpečnosti identifikovaných členskými státy. Subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatelé sítě by měli mít možnost rozhodnout, že povinnost transparentnosti při koordinaci stavebních prací se nevztahuje na druhy stavebních prací omezeného rozsahu, jakož i z důvodů stavu nouze identifikovaných členskými státy.

Tak by tomu mohlo být v případě stavebních prací prováděných v případě, že existuje riziko veřejného ohrožení v důsledku procesů degradace stavebně-inženýrských prací a jejich přidružených zařízení, které jsou způsobeny destruktivními přírodními nebo lidskými činiteli a jsou potřebné k zajištění jejich bezpečnosti nebo demolice. Z důvodů transparentnosti by členské státy měly prostřednictvím JIM zpřístupnit druhy stavebních prací, na něž se tyto okolnosti vztahují.

K odstavci 1

Koordinace stavebních prací týkajících se fyzické infrastruktury může zajistit značné úspory a minimalizovat zátěž pro oblast dotčenou budováním nových sítí VHCN.

Předmětem koordinace podle tohoto zákona jsou veřejné sítě elektronických komunikací, neveřejné sítě elektronických komunikací financované z veřejných prostředků a dále fyzické infrastruktury určené k poskytování služeb přepravy, přenosu nebo distribuce plynu nebo elektrické energie včetně veřejného osvětlení, rozvodu tepelné energie, rozvodu vody včetně odstraňování nebo čištění odpadních a kanalizačních vod, odvodňovacích systémů a dopravních služeb včetně drah, silnic, přístavů a letišť nebo fyzické infrastruktury uvnitř budovy. U všech uvedených kategorií se uplatní požadavek, že koordinaci podléhají pouze ty infrastruktury, které jsou alespoň částečně financovány z veřejných prostředků.

Stavební práce zcela nebo částečně financované z veřejných prostředků by měly vést k maximalizaci pozitivního společného výsledku využitím pozitivních externalit takových prací napříč odvětvími a zajištěním rovných příležitostí při sdílení dostupné a plánované fyzické infrastruktury za účelem budování sítí VHCN. V případě stavebních prací, které nejsou financovány z veřejných prostředků, není dotčeno právo zúčastněných stran uzavírat dohody o koordinaci stavebních prací v souladu s jejich vlastními investičními a obchodními plány a jimi upřednostňovaným časovým rámcem.

Žádost oprávněné osoby musí být podána u povinné osoby v písemné podobě. Oprávněná osoba (tj. osoba, která chce získat koordinaci stavebních prací) musí svou žádost pro povinnou osobu koncipovat konkrétně, tedy připojit k ní vymezení fyzické infrastruktury s identifikací oprávněné osoby, povinné osoby, zhotovitele stavby, je-li znám, s vymezením fyzické infrastruktury, s vymezením prvků dotčené stávající nebo plánované sítě elektronických komunikací, s podmínkami projektu na zavedení sítě VHCN, pro který oprávněná osoba žádá o koordinaci stavebních prací, časový průběh jeho provedení, a to vše tak, aby povinná osoba mohla vyhodnotit podanou žádost a předložené vymezení fyzické infrastruktury z celkového pohledu.

Součástí vymezení fyzické infrastruktury jsou také práva a povinnosti související s koordinací stavebních prací a rozdělení dodatečných nákladů vyplývající z koordinace stavebních prací mezi oprávněnou osobu a povinnou osobou.

V této souvislosti je vhodné upřesnit interpretační rámec pro sjednání takového rozdělení, s ohledem na úpravu nařízení, zejména na bod 37 preambule a článek 5 odst. 6.

Platí následující zásady:

Preferované způsoby rozdělení nákladů:

- Náklady spojené se společně prováděnými stavebními pracemi (zejména zemní práce, příprava staveniště apod.) by měly být děleny poměrně podle skutečného užitku jednotlivých stran; typicky dle délky trasy, objemu využitých chrániček/kabelovodu, počtu zúčastněných nebo poměru investičních nákladů.
- Každá strana běžně hradí náklady, které jí vzniknou výlučně v souvislosti s její vlastní infrastrukturou (realizace vlastních kabelů, rozvaděčů apod.).
- Dojednání zvláštního postupu pro rozdělení úspor dosažených koordinací je žádoucí a podporuje efektivní sdílení investic.

Dovolené (přípustné) způsoby ujednání:

- S ohledem na zásadu smluvní volnosti je možné se dohodnout na rozdělení nákladů i podle zvláštních poměrů a přínosů jednotlivých stran, pokud bude respektována zásada přiměřenosti, přičemž žádná strana by neměla být bez objektivního důvodu zatížena podstatně vyššími náklady, než odpovídá jejímu podílu či přínosu.
- Strany si mohou individuálně ujednat postup pro řešení mimořádných či dodatečných nákladů, případně změnové mechanismy v případě nepředvídaných situací.

Nevhodné způsoby ujednání:

- Za rozporné s principy GIA by se považovalo přenesení všech nákladů na jednu stranu v situaci, kdy z koordinace prokazatelně profituje i strana druhá.
- Za nevhodné lze rovněž považovat zcela nepřiměřeně nevýhodné ujednání v neprospěch jedné ze stran, nebo vyloučení jedné ze stran z finanční účasti, přestože z koordinace čerpá užitek.

- Ujednání, která by mohla být z povahy věci považována za obcházení zásad spravedlnosti, přiměřenosti a nediskriminace, jsou rovněž v rozporu s účelem evropské regulace.

Současně je třeba vzít v úvahu, že článek 5 odst. 6 nařízení předpokládá vydání pokynů sdružení BEREC a Evropské komise nejpozději do 12. listopadu 2025, které detailně upraví mimo jiné otázky rozdělení nákladů spojených s koordinací stavebních prací, včetně kritérií pro řešení sporů a principů plánování kapacit.

Do vydání těchto pokynů je nezbytné se řídit obecnými zásadami spravedlivého, přiměřeného a nediskriminačního postupu, jak stanoví evropská i vnitrostátní regulace, například zákon č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů (<https://ctu.gov.cz/vzory-smluv-dle-zakona-c-1942017-sb>).

Cílem je poskytnout účastníkům koordinace stavebních prací zejména interpretační jistotu a zajistit, aby výsledná ujednání o rozdělení nákladů odpovídala základním principům evropského práva.

K odstavci 2

Podle nařízení mohou členské státy na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů identifikovat druhy stavebních prací považovaných za práce omezeného rozsahu (z hlediska hodnoty, velikosti nebo trvání), které by mohly být vyňaty z povinnosti koordinovat stavební práce. Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 5 odst. 5 nařízení se stanoví stavební práce podle přílohy 1 stavebního zákona, tj. drobné stavby, a dále stavební práce při mimořádných událostech, na něž se vztahují mimořádné postupy podle části šesté hlavy VIII stavebního zákona, tj. je-li v případě hrozící živelní pohromy nebo závažné havárie třeba bezodkladně provést opatření k odvrácení nebo zmírnění možných dopadů.

Využití institutu tzv. drobných staveb podle stavebního zákona reflektuje stávající systemizaci ve stavební legislativě a vychází z faktické povahy drobných staveb a jejich omezeného vlivu na okolí, kdy leckdy mají např. pouze doplňující funkci k hlavní stavbě. Použití institutu drobných staveb představuje kompromis z hlediska efektivity předmětných stavebních řízení, snižuje administrativní zátěž a zachovává přehlednost s ohledem na dopady navrhované právní úpravy.

K odstavcům 3 a 4

Naplnění adaptace s ohledem na čl. 5 nařízení z důvodů obrany nebo bezpečnosti státu nebo jde-li o kritickou infrastrukturu.

K § 7

Operátoři by měli mít na požádání přístup k minimálním informacím o fyzické infrastruktuře a o plánovaných stavebních pracích v oblasti budování. To jim umožní efektivně plánovat budování sítí VHCN a zajistit co nejefektivnější využití existující fyzické infrastruktury vhodné pro zavádění takových sítí a plánovaných stavebních prací.

Tyto minimální informace jsou základním předpokladem pro posouzení potenciálu, pokud jde o využití existující fyzické infrastruktury nebo koordinace plánovaných stavebních prací v určité oblasti, jakož i pro snížení škody na jakékoli existující fyzické infrastruktuře.

S ohledem na počet zúčastněných stran případně včetně veřejně a soukromě financovaných stavebních prací, jakož i existující nebo plánované fyzické infrastruktury a k usnadnění přístupu k těmto informacím napříč odvětvími a přes hranice by provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, na něž se vztahují povinnosti týkající se transparentnosti, měli tyto aktuální minimální informace neprodleně v dané lhůtě zpřístupnit prostřednictvím JIM. To zjednoduší vyřizování žádostí o přístup k těmto informacím a umožní operátorům vyjádřit zájem o přístup k fyzické infrastruktuře nebo o koordinaci stavebních prací, u nichž hraje rozhodující úlohu načasování.

Minimální informace o plánovaných stavebních pracích by měly být zpřístupněny prostřednictvím JIM, jakmile bude mít tyto informace k dispozici dotčený provozovatel sítě, a v každém případě a tehdy, když jsou vyžadována povolení, nejpozději dva měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům.

Pokud jde o problematiku případného omezení přístupu k informacím např. z důvodu ochrany veřejného zdraví nebo důvěrnosti údajů, pak aplikují obecné právní předpisy upravující danou problematiku.

K rozsahu evidence plánovaných stavebních prací:

Způsob naplnění povinnosti evidence databáze plánovaných prací vychází z již platné legislativní povinnosti zakotvené v zákoně č. 202/2023 Sb., který mimo jiné novelizuje i zákon č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 403/2020 Sb., zákona č. 283/2021 Sb., zákona č. 284/2021 Sb. a zákona č. 374/2021 Sb.

Touto novelou, která je účinná od 1. ledna 2026 (a je platná od roku 2023), se zavádí „Evidence připravovaných staveb infrastruktury“. Zde je stanoveno, že evidence bude v „...neveřejné části digitální technické mapy kraje¹³⁾“. Detailní specifikace je uvedena v legislativě ČÚZK /¹³⁾ § 4b zákona o zeměměřičství, a ve znění příslušných prováděcích vyhlášek/.

K odstavci 1

Pokud jde o zbytkové plánované stavební práce měly by tyto být dostupné prostřednictvím digitálního nástroje nebo informačního systému v rámci stavebního řízení.

K odstavci 2

Navrhovaná právní úprava předpokládá zadání dokumentace ve smyslu dané textace ustanovení, tedy pokud je součástí stavebních prací typu nadzemní nebo podzemní (a může jít i o kombinovanou formu prací) je nutné toto uvést do předmětné části DTM.

Institut evidence plánovaných stavebních prací navazuje na institut evidence připravovaných staveb infrastruktury podle zákona č. 194/2017 Sb.

K odstavci 4

Uvedené znění vychází z nařízení, kdy v článku 6 odstavec 1 je popisováno zahájení přípravy stavby jako údaj pro definici termínu, přičemž má povinná osoba zapsat údaje do Databáze plánovaných stavebních prací „...informacebyly správné a aktuální a byly neprodleně zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa, jakmile má provozovatel sítě tyto informace k dispozici pro své stavební práce plánované na následujících šest měsíců a v každém případě tehdy, když se předpokládá udělení povolení, nejpozději dva měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům.“ V Recitálu 32 je pak

uvedeno „...tehdy, když jsou vyžadována povolení, nejpozději dva měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům ...“. Z uvedeného tedy vyplývá, že data mají být zpřístupněna, neprodleně, kdy je povinná osoba má, a to v době, kdy připravuje stavbu.

Dále je uvedený termín zakotven v platné legislativě (§ 2a odst. 4 zákona č. 194/2017 Sb.):

„(4) Za zahájení přípravy stavby infrastruktury se považuje den, kdy bylo zadáno zpracování dokumentace pro povolení záměru nebo projektové dokumentace¹⁷⁾“.

¹⁷⁾ § 157 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon-Projektová dokumentace a dokumentace pro povolení záměru.“.

V případě staveb, u kterých není vyžadováno povolení záměru, se pak za zahájení přípravy stavby považuje den, kdy bylo zadáno zpracování dokumentace pro provádění stavby podle § 157 odst. 1 písm. d) stavebního zákona. V případě staveb s povolením záměru pak dnem, kdy bylo zadáno zpracování dokumentace pro povolení záměru.

K odstavci 5

Adaptace čl. 9 odst. 4 nařízení ve smyslu aktualizace daných údajů do DTM.

K § 8

K odstavcům 1 a 2

Pro zajištění proporcionality a bezpečnosti nemusí požadavek na zpřístupnění informací o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím JIM platit ze stejných důvodů, jimiž je odůvodňováno zamítnutí žádosti o přístup. Kromě toho by zpřístupňování informací o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím JIM mohlo být ve velmi specifických případech pro provozovatele sítě a subjekty veřejného sektoru zatěžující nebo nepřiměřené.

K odstavci 3

Na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů lze identifikovat druhy stavebních prací považovaných za práce omezeného rozsahu, pokud jde o hodnotu, velikost nebo trvání, nebo týkajících se vnitrostátní kritické infrastruktury, jakož i mimořádné události nebo důvody národní bezpečnosti, které by odůvodňovaly, že by se na ně nevztahovala povinnost poskytovat minimální informace.

Stavebními pracemi omezeného rozsahu podle čl. 6 odst. 2 nařízení se stanoví stavební práce podle přílohy 1 stavebního zákona, tj. drobné stavby (viz odůvodnění k § 6 odst. 2).

K odstavcům 4 a 5

Naplnění adaptace s ohledem na čl. 6 z důvodů obrany nebo bezpečnosti státu nebo jde-li o kritickou infrastrukturu.

Přístup k minimálním informacím lze omezit nebo zamítnout pouze tehdy, je-li to nezbytné k zajištění bezpečnosti a integrity sítí, národní bezpečnosti, zabezpečení kritické infrastruktury, veřejného zdraví nebo bezpečnosti, nebo z důvodů důvěrnosti nebo provozního či obchodního tajemství.

K § 9 a 10

Úprava týkající se nevydání rozhodnutí o žádosti o povolení ve vztahu k čl. 8 odst. 1 a ve vazbě na právní úpravu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Návrh odpovídá standardům fikce z posledních let (fikce závazných stanovisek) a nedávné legislativy (zákon o urychlení využívání obnovitelných zdrojů energie).

Stanoví se lhůty pro vydání rozhodnutí, které je potřebné k provedení záměru stavby, jako např. povolení záměru nebo rozhodnutí orgánu státní památkové péče podle zákona o státní památkové péči, stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a souhlasy vlastníků technické a dopravní infrastruktury s činnostmi v ochranných pásmech technické a dopravní infrastruktury v případě, že k provedení stavby není třeba povolení záměru. Lhůta pro rozhodnutí činí 60 dní od podání úplné žádosti, lze ji prodloužit až o 60 dní v případě řízení s velkým počtem účastníků nebo není-li součástí žádosti vyjádření nebo závazné stanovisko vyžadované stavebním zákonem nebo jiným právním předpisem a stavební úřad si je musí vyžádat u dotčeného orgánu podle § 184 odst. 3 stavebního zákona. Celková lhůta podle čl. 7 odst. 5 nařízení nemá překročit 4 měsíce.

Dále se řeší problematika neúplné žádosti a stanovení lhůty pro odstranění vad žádosti ve smyslu čl. 7 odst. 5 nařízení.

Cílem navržených změn je naplnění smyslu nařízení, tj. urychlit povolovací procesy.

K § 11

K odstavci 1

Požadavkem čl. 7 odst. 5 nařízení je, aby záměry staveb, na které nařízení dopadá, byly povoleny maximálně do 4 měsíců ode dne podání úplné žádosti. V opačném případě se mají tyto záměry považovat za povolené. Ustanovení proto zakotvuje vznik práva realizovat záměr po uplynutí zákonem předepsané lhůty.

Z hlediska dopadů navrhovaného ustanovení je nutné zdůraznit, že ustanovení dopadá na všechny součásti povolovacího procesu před správními orgány, tedy nejen před stavebním úřadem, ale i před dotčenými orgány. Z hlediska aplikace předmětného ustanovení je tedy nutné rozlišovat dvě situace:

- 1) záměr nepodléhá povolení podle stavebního zákona, nebo
- 2) záměr podléhá povolení podle stavebního zákona.

Jde-li o záměry nepodléhající povolení podle stavebního zákona, jedná se o provedení záměru stavby, souboru staveb nebo zařízení, které spadají do tzv. volného režimu. V případě těchto záměrů ve volném režimu platí, že navrhované ustanovení se vztáhne na všechny případy vydání správních aktů, které jsou podmínkou přípustnosti záměru podle jiných právních předpisů – např. zákon o státní památkové péči, zákon o ochraně přírody a krajiny, zákon o ochraně zemědělského půdního fondu a jiné. Nevydají-li proto správní orgány příslušné k vydání těchto aktů akty ve lhůtě stanovené navrhovaným ustanovením, považuje se záměr za přípustný a správní orgán tak ztrácí pravomoc daný akt vydat. Záměr je ze zákona na daném úseku veřejné správy považován za přípustný, resp. povolený.

Jde-li o záměry podléhající povolení podle stavebního zákona, zahrnuje povolení záměru ze zákona na základě navrhovaného ustanovení celý povolovací proces. Podléhá-li proto záměr povolení podle stavebního zákona, lze jej po uplynutí lhůty realizovat, neboť se má za povolený podle stavebního zákona.

K odstavci 2

Důsledkem nečinnosti správního orgánu je vznik oprávnění realizovat záměr ze zákona, resp. že záměr se považuje za povolený. S ohledem na možnost realizovat záměr a pro účely např. kontroly příslušných orgánů se stanoví, že správní orgán je povinen po uplynutí lhůty podle odstavce 1 vydat z moci úřední namísto příslušného povolení osvědčení o tom, že se záměr s ohledem na uplynutí lhůty považuje za povolený. Toto osvědčení nenahrazuje povolení stavebního úřadu, ale pouze ve smyslu části IV správního řádu autoritativně osvědčuje právní skutečnost, a to uplynutí lhůty a vznik práva ze zákona. Navrhuje se stanovit i povinné náležitosti osvědčení. Vydané osvědčení je správní orgán povinen zveřejnit na své úřední desce nejméně po dobu 15 dnů a současně ho zaslat nadřízenému správnímu orgánu a dotčeným orgánům za účelem zvážení postupu podle odstavce 3.

Navržená úprava reaguje mimo jiné na požadavek na dokumentaci pro zápisy služebností do katastru nemovitostí, aby vkladová listina pro zápis služebností vždy obsahovala přesný výčet pozemků, na nichž vznikají zákonné služebnosti podle § 104a zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích. Touto úpravou bude sjednoceno vydávání osvědčení a zakotvení povinnosti, nikoliv jen předpokladu či možnosti, aby osvědčení obsahovalo výčet pozemků, ke kterým vzniká služebnost ze zákona, a tedy nebude docházet k odmítání zápisu zákonem vzniklých služebností do katastru nemovitostí, což se nyní kvůli nedostatečnosti právní úpravy děje.

K odstavci 3

Přestože je ustanovení navrženo jako důsledek nečinnosti správních orgánů příslušných k povolení záměru, nemůže být rychlost řízení a nečinnost správních orgánů na újmu zájmů chráněných právními předpisy, což neodporuje ani primárnímu právu EU. Odstavce 3 až 7 navrhovaného ustanovení proto stanoví postup v případě, kdy je z žádosti nebo z povahy záměru zjevné, že by v případě dodržení lhůty nemohl být jinak povolen. Jedná se o obdobu úpravy v § 179 odst. 1 stavebního zákona pro případy pozitivních fiktivních závazných stanovisek.

Podmínkami pro vydání rozhodnutí je nutné v duchu navrhovaného ustanovení myslet zejména hmotněprávní podmínky pro povolení záměru. Jinými slovy, pokud by jinak záměr nebyl přípustný, může nadřízený správní orgán orgánu, který vedl řízení o záměru v prvním stupni, v řízení podle § 142 správního řádu rozhodnout (deklarovat), že záměr se nepovažuje za povolený a že správní orgán prvního stupně má o žádosti znovu rozhodnout. Řízení podle tohoto odstavce lze zahájit na žádost nebo z moci úřední (i z tohoto důvodu je nadřízenému orgánu zasláno osvědčení podle odstavce 2).

Speciální povaha tohoto řízení vyžaduje, aby bylo rozlišeno, zda se jedná o řízení zahajované z moci úřední nebo na žádost. Rozlišení procesních režimů je stanoveno v odstavci 4 a 5 navrhovaného ustanovení.

K odstavci 4

Ustanovení řeší dvě roviny řízení o přezkumu naplnění podmínek pro vydání povolení po uplynutí lhůty. První rovinou je stanovení lhůty pro podání žádosti o jeho zahájení ze strany účastníka původního řízení. Lhůta činí 30 dní ode dne zveřejnění osvědčení na úřední desce správního orgánu, který jej vydal. Druhá rovina směřuje do procesní roviny, resp. režimu přezkumu naplnění podmínek pro vydání rozhodnutí podle odstavce 1. V případě, že bude řízení o určení vzniku práva ze zákona zahájeno na žádost, uplatní se na řízení přiměřeně ustanovení o odvolacím řízení, tedy např. § 89 odst. 2 správního řádu, nicméně s ohledem na charakter a účel řízení musí být vždy řízení vedeno s ohledem na zásadu materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu.

K odstavci 5

Řízení o tom, že se záměr stavby sítě s velmi vysokou kapacitou nepovažuje za povolený, vedené z moci úřední, je pojímáno jako dozorčí prostředek ochrany veřejných zájmů v postupech podle správního řádu. Proto je obdobně jako v případě fiktivních závazných stanovisek omezena lhůta možnost zahájit toto řízení z moci úřední (srov. § 179a stavebního zákona). Řízení o tom, že záměr se nepovažuje za povolený, vedené z moci úřední lze zahájit do 6 měsíců od zveřejnění osvědčení podle odstavce 2.

Je-li řízení zahájeno z moci úřední, použije se na něj přiměřeně ustanovení správního řádu o přezkumném řízení (§ 94 až 96 správního řádu). Nemá proto být vyloučeno, aby bylo rozhodnutí vydáno např. jako první úkon v řízení (§ 98 správního řádu), nebo aby bylo řízení zastaveno s ohledem na ochranu dobré víry adresátů rozhodnutí (§ 94 odst. 4 správního řádu). S ohledem na povahu a účel řízení a odkaz na přiměřené použití ustanovení o přezkumném řízení je vyloučeno, aby rozhodnutí podle odstavce 1 bylo zrušeno nebo změněno v řádném přezkumném řízení. S ohledem na to, že odstavec 1 konstruuje vznik práva ze zákona („považuje se za povolený“), je z povahy věci vyloučen i přezkum rozhodnutí, které nebylo ani fiktivně vydáno. Z povahy věci představuje postup podle tohoto odstavce speciální úpravu vůči § 94 až 96 správního řádu.

K odstavci 6

Postup podle odstavce 4 a 5 lze označit za kvazi opravné či dozorčí prostředky vůči důsledkům vzniku povolení ze zákona uplynutím lhůty. Navrhuje se proto vyloučit opravné prostředky, přezkumné řízení a obnovu řízení proti rozhodnutím vydaným postupem podle odstavce 3 navrhovaného ustanovení, a to z důvodu procesní ekonomie a ochrany práv dotčených osob. Pokud by totiž tyto opravné a dozorčí prostředky byly vůči rozhodnutí vydanému v řízení podle odstavce 3 dovoleny, jednalo by se už o řízení v dané věci ve třetí instanci. Tím samozřejmě není vyloučen soudní přezkum rozhodnutí vydaného v řízení podle odstavce 3, podle § 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, který stanoví, že soudy ve správním soudnictví rozhodují zejména o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné.

K odstavci 7

Vydáním rozhodnutí o tom, že se záměr nepovažuje za povolený, pozbývá osvědčení podle odstavce 2 právních účinků; jinými slovy se záměr nepovažuje za povolený zpětně, tedy k okamžiku uplynutí lhůty podle odstavce 1.

K § 12

K odstavci 1

Stanovení výjimky podle čl. 9 odst. 1 nařízení vztahující se na drobné stavby podle přílohy 1 stavebního zákona a § 2i zákona o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury.

Předmětné ustanovení nijak nenarušuje povinnosti daných účastníků vyžadovat např. rozhodnutí orgánu státní památkové péče podle zákona o státní památkové péči, stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a souhlasy vlastníků technické a dopravní infrastruktury s činnostmi v ochranných pásmech technické a dopravní infrastruktury podle jiných právních předpisů.

K odstavci 2

Stanoví se výjimka z použití ustanovení § 10 a § 11 odst. 1 v případě společného rozhodnutí orgánu ochrany přírody podle § 83 odst. 9 zákona o ochraně přírody a krajiny

(jednotné enviromentální stanovisko). Lhůty k vydání rozhodnutí jsou stanoveny v § 5 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném enviromentálním stanovisku, ve znění pozdějších předpisů. A dále se stanoví výjimka z fikce rozhodnutí v případě jednotného enviromentálního stanoviska v souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení.

K § 13

V souladu se zásadou subsidiarity a s cílem zohlednit vnitrostátní podmínky stanovuje nově navrhovaná právní úprava povinnost přístupu (adaptace) u nově postavených budov nebo budov procházejících významnou renovací fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy pro optická vlákna a optické rozvody uvnitř budovy a nově postavených vícebytových budov nebo vícebytových budov procházejících významnou renovací přístupovým bodem.

K odstavci 1

Stanoví se, že přílohou žádosti přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle čl. 11 nařízení musí být vymezení fyzické infrastruktury uvnitř budovy, které určí fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy, ke které provozovatel veřejné sítě elektronických komunikací žádá přístup, podmínky požadovaného přístupu a návrh práv a povinností týkajících se trvalého umístění prvku sítě VHCN ve fyzické infrastruktuře uvnitř budovy.

Tyto povinnosti se nevztahují na budovy nebo stavby, které jsou kulturní památkou, památky a budovy, které nejsou kulturní památkou, ale jsou v památkové rezervaci, památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, a mohou být dotčeny zájmy státní památkové péče na jejich ochraně. Skutečnost uvedenou ve větě předchozí, na základě které není nutné, aby stavby byly vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro vysokorychlostní připojení až do koncového bodu sítě v prostorách koncového uživatele a byly vybaveny přístupovým bodem budovy, stavebník nebo vlastník budovy doloží při podání žádosti o povolení závazným stanoviskem orgánu státní památkové péče. Dále se tyto povinnosti nevztahují na budovy nebo stavby pro bydlení s méně než dvěma byty a budovy důležité pro obranu nebo bezpečnost státu.

K odstavci 2

Stanovení flexibility ve vazbě na ujednání o výlučném přístupu k dané infrastruktuře.

K § 14

K odstavcům 1 a 5

V případě neshody ohledně technických a obchodních podmínek během obchodních jednání o přístupu k fyzické infrastruktuře nebo koordinaci stavebních prací by každá ze stran měla mít možnost obrátit se na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů, jenž stranám nařídí řešení, aby se zamezilo neodůvodněnému nevyhovění žádosti nebo uložení nepřiměřených podmínek. V tomto případě je zde stanovena kompetence ČTÚ, který postupuje při rozhodování sporů podle tohoto zákona a podle příslušných ustanovení správního řádu.

Při stanovení cen za poskytnutí přístupu ke stávající fyzické infrastruktuře nebo za sdílení nákladů pro koordinované stavební práce by orgán pro řešení sporů měl zajistit, aby poskytovatel přístupu a provozovatelé sítě, kteří plánují stavební práce, měli přiměřenou možnost náhrady svých nákladů vzniklých při poskytování přístupu k jejich fyzické infrastruktuře nebo při koordinaci plánovaných stavebních prací. Při tom by měly být zohledněny příslušné pokyny.

ČTÚ by měl rovněž zohlednit dopad požadovaného přístupu nebo koordinace plánovaných stavebních prací na obchodní plán poskytovatele přístupu nebo provozovatelů sítě, kteří plánují stavební práce, včetně jejich již uskutečněných nebo plánovaných investic, zejména investic do fyzické infrastruktury, jíž se žádost týká.

Aby se zabránilo zpožděním při budování sítí, měl by ČTÚ vyřešit spor včas a v každém případě do čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti o urovnání sporu v případě sporů o přístup k existující fyzické infrastruktuře a do jednoho měsíce, pokud jde o transparentnost fyzické infrastruktury, koordinaci plánovaných stavebních prací a transparentnost plánovaných stavebních prací a spory o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy.

K odstavci 2

Kromě rozhodování sporů při uzavírání nových smluv podle čl. 13 odst. 1 písm. a) až d) nařízení o gigabitové infrastruktuře se stanoví působnost ČTÚ rozhodovat také spory o změně smluv již uzavřených. Jde o období úpravy, která je navrhována také u poštovního zákona a nyní již je obdobně upraveno v zákoně o elektronických komunikacích. Zároveň by tato úprava mohla ušetřit náklady žadateli o přístup (např. náklady právního zastoupení při vyjednávání nové smlouvy).

K odstavci 3

Určuje se lhůta pro podání návrhu na rozhodnutí sporu u ČTÚ podle tohoto zákona, a to za účelem dodržení lhůt pro vydání rozhodnutí dle č. 13 odst. 2 nařízení.

K odstavci 4

Zpřesňují se náležitosti návrhu na rozhodnutí sporu a určuje se počátek lhůty pro vydání rozhodnutí dnem doručení kompletního návrhu, a to za účelem dodržení lhůt pro vydání rozhodnutí dle č. 13 odst. 2 nařízení. Základní náležitosti předmětného návrhu jsou upraveny ve správním řádu. Předmětná reakce na žádost je povinnou součástí návrhu pouze v případě má-li ji navrhovatel k dispozici. V případě, že ji nemá, nechť tuto skutečnost uvede v návrhu.

K odstavci 5

Stanoví se, že je-li předmětem sporu cena, může ČTÚ stanovit tuto cenu tak, aby zahrnovala náhradu oprávněných nákladů provozovatele sítě nebo subjektu veřejného sektoru, přičemž při jejím stanovení zohlední dopad navrhovaného zásahu na obchodní plán provozovatele sítě nebo subjektu veřejného sektoru včetně jím provedených nebo plánovaných investic do fyzické infrastruktury využívané k poskytování vysokorychlostních služeb elektronických komunikací.

K odstavci 6

Mohly by nastat výjimečné okolnosti odůvodňující odklad řešení sporu, které by orgány pro řešení sporů nemohly ovlivnit, jako například nedostatečné informace nebo dokumentace nezbytná k přijetí rozhodnutí včetně stanovisek jiných příslušných orgánů, které je třeba konzultovat, případně vysoká složitost podání. Z tohoto důvodu se zavádí povinnost ČTÚ vyžádat si v případě potřeby pro rozhodování podle tohoto zákona závazné stanovisko od správního orgánu, jehož působnosti se předmět sporu týká, a to v jím stanovené lhůtě.

K odstavci 7

Stanovení nepřípustnosti rozkladu, přezkumného řízení a obnovy řízení v návaznosti na rozhodnutí ČTÚ o sporu podle čl. 13 odst. 1 nařízení.

K odstavci 8

Stanoví se, že pokud to ČTÚ považuje za účelné a vhodné, může se souhlasem účastníků řízení doporučit uzavření smíru a stanovit lhůtu za účelem jeho uzavření. Možnost smírného řešení sporů obsahuje výslovně i vlastní nařízení o gigabitové infrastruktuře v recitálu 65: „příslušný orgán pro řešení sporů by měl mít pravomoc k jejich vyřešení formou závazného rozhodnutí. Rozhodnutími tohoto orgánu by v každém případě neměla být dotčena možnost kterékoli strany obrátit se na soud nebo uplatnit předchozí či souběžný smírní mechanismus k formálnímu urovnání sporu, který by mohl mít podobu mediace nebo dalšího kola výměn“.

K odstavci 9

Stanovení přiznání náhrady nákladů řízení v plné výši účastníkovi řízení, pokud byl pro chování jiného účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl ale podán důvodně.

K § 15

Stanovení, aby v případě řešení sporů byly objektivně chráněny i zájmy na fyzické infrastruktuře, která má být zpřístupňovaná nebo s níž souvisejí plánované stavební práce. Zejména v oblasti energetiky je nezbytné, aby byly zohledňovány i technické a provozní aspekty energetické infrastruktury.

Podřazení řešení sporů pod ČTÚ nedává dostatečnou jistotu, že budou zájmy na energetické infrastruktuře chráněny dostatečně, protože z povahy ČTÚ a vymezení jeho působnosti v § 108 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá, že by disponoval kompetencemi k ochraně zájmů na energetické infrastruktuře. Zároveň ČTÚ ani nedisponuje potřebným personálním ani odborným zázemím v oblasti energetiky. Z tohoto důvodu se zavádí (obdobně jako je tomu již ve stávajícím zákoně č. 194/2017 Sb.), aby se Energetický regulační úřad mohl vždy vyjádřit v rámci řešeného sporu a mohl tak chránit zájmy na ochranu energetické infrastruktury.

Vzhledem k tomu, že ČTÚ je regulačním orgánem pouze pro oblast telekomunikací, je nezbytné, aby si v případě sporů pro fyzickou infrastrukturu z oblasti přepravy, přenosu nebo distribuce plynu nebo elektrické energie a rozvodu tepelné energie ČTÚ vyžádal závazné stanovisko od Energetického regulačního úřadu, protože provozovatelé uvedené infrastruktury podléhají regulaci tohoto úřadu. Případná jednostranná rozhodnutí ČTÚ ve prospěch operátora by mohla mít negativní dopad na náklady provozovatelů této energetické infrastruktury.

K § 16

Přestupky jsou stanoveny pouze k těm povinnostem zákona, za jejichž porušení není příslušná osoba sankcionována jiným způsobem nebo u nichž lze efektivně využít institutu donucovací pokuty.

K odstavci 1

Stanovení přestupku u provozovatele sítě a subjektu veřejného sektoru vlastnického nebo ovládacího fyzickou infrastrukturu v případě, že nesdělí žadateli o přístup k fyzické infrastruktuře důvody odmítnutí žádosti podle čl. 3 odst. 7 nařízení.

K odstavci 2

Stanovení přestupku u právnických osob po dle čl. 3 odst. 2 nařízení v případě

- a) nejednání s operátorem o přístupu k pozemkům podle čl. 3 odst. 2,
- b) neinformování ČTÚ o uzavření smlouvy podle čl. 3 odst. 2.

K odstavci 3

a) Stanovení přestupku v případě neinformování ČTÚ o uzavření smlouvy podle čl. 3 odst. 2 nařízení ve vztahu k operátorovi.

b) Stanovení přestupku v případě nezajištění ochrany údajů podle čl. 4 odst. 8 nařízení ve vztahu k operátorovi.

K odstavci 4

Stanovení přestupku za nevybudování fyzické infrastruktury s dostatečnou kapacitou podle čl. 5 odst. 4 nařízení (aplikace Guidelines BEREC).

K odstavci 5

Stanovení jednotlivých limitů ve vazbě na ukládání pokut. Výše horní hranice pokuty se odvíjí od závažnosti příslušného přestupku, tak aby byly vhodné, účinné, přiměřené a odrazující. Co se týká konstrukce horních sazeb pokut, pak jsou stanoveny jednak pevnou částkou a jednak procentním vyjádřením ve vztahu k čistému obratu pachatele.

K § 17

Přestupky projednává a pokuty ukládá, vybírá a vymáhá ČTÚ. Sazba pokuty za přestupek se stejnou skutkovou podstatou se zvyšuje na dvojnásobek, jestliže je spáchán opakovaně. Přestupek je spáchán opakovaně, pokud ode dne, kdy rozhodnutí o předchozím přestupku se stejnou skutkovou podstatou nabylo právní moci, neuplynuly 2 roky.

K § 18

Upravuje se problematika donucovacích pokut.

K § 19

Společná ustanovení ve vazbě na zajištění funkcionalit daných systémů oprávněnými orgány státní správy v kontextu rozvoje digitalizace stavebního řízení.

1. Zajištění k MMR, aby nejpozději od 1. ledna 2028 portál stavebníka umožnil podávat operátorům všechny druhy žádostí o povolení za účelem zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou podle nařízení.
2. Stanovení kompetence ČÚZK a krajských úřadů, aby Informační systém digitální mapy veřejné správy a digitální technické mapy kraje a případně další informační systémy umožnily vkládat informace a přístup k nim podle nařízení.
3. MMR a ČÚZK propojí do 31. prosince 2027 Informační systém stavební správy a digitální technické mapy krajů prostřednictvím Informačního systému digitální mapy veřejné správy pro automatický průpis údajů a oznámení o zahájení řízení do 31. prosince 2027, což zohledňuje stav digitalizace stavebního řízení.

4. Stanovení zajištění aplikace předmětných systémů ve vazbě na nařízení a v rámci kompetence daných orgánů státní správy.

5. Zajištění kontinuity procesu v souvislosti s realizací evidence připravovaných staveb infrastruktury podle zákona č. 194/2017 Sb., o koordinaci staveb infrastruktury a opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a provázanost na evidenci plánovaných stavebních prací podle nařízení, a dále zajištění sdílení informací do evidence plánovaných stavebních prací ve vazbě na zákon č. 194/2017 Sb., o koordinaci staveb infrastruktury a opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů.

6. Řízení zahájená podle zákona č. 194/2017 Sb., o koordinaci staveb infrastruktury a opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 194/2017 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Předmětné ustanovení dává možnost vnitrostátnímu orgánu pro rozhodování sporů rozhodnout spor o dodatku ke smlouvě, resp. o změně závazku i v případech, na něž věcně dopadá nařízení o gigabitové infrastruktuře, ale smlouva byla uzavřena přede dnem jeho účinnosti nebo před účinností tohoto adaptačního zákona.

K § 20

Zrušovací ustanovení

V návaznosti na navrhovanou právní úpravu se navrhuje zrušení zákona č. 194/2017 Sb., o koordinaci staveb infrastruktury a opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, a jeho novelizace. Tento zákon je implementací směrnice č. 2014/61 EU, která je nařízením č. 2024/1309 rušena, viz rovněž bod 74 recitálu nařízení.

Směrnice 2014/61/EU, která byla transponována do českého právního řádu zákonem č. 194/2017 Sb., o koordinaci staveb infrastruktury a opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, je zrušena nařízením, a proto z hlediska přehlednosti a legislativní efektivity se navrhuje pro adaptaci samostatný právní předpis. Relevantní instituty ze zákona č. 194/2017 Sb., který se navrhuje zrušit, jsou převedeny do navrhovaného adaptačního předpisu. Zároveň návrh adaptačního zákona obsahuje přechodná ustanovení za účelem zajištění kontinuity již realizovaných procesů, zejména v souvislosti s částí IV. zákona č. 202/2023 Sb.

Vzhledem k průběhu celého legislativního procesu, zejména jeho standartní časové délce, je velmi reálný předpoklad, že návrh zákona nabude účinnosti až v době, kdy bude nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) 2024/1309 již plně účinné, a z tohoto důvodu je proto zrušovací ustanovení navrženo v dané podobě.

Poslední novela zákona č. 194/2017 Sb. (jedná se o zákon č. 202/2023 Sb.), která mění mimo jiné i název stávajícího zákona, sice zatím není účinná, ale již je platná, a nabude účinnosti dříve, než tento návrh zákona projde celým legislativním procesem. Z tohoto důvodu je ve zrušovacím ustanovení zrušovaný zákon č. 194/2017 Sb. uveden již s novým názvem.

K § 21

Účinnost

Stanovuje se datum nabytí účinnosti navrhovaného zákona.

S ohledem na datum použitelnosti adaptovaného nařízení (jeho převážné části), které je ode dne 12. listopadu 2025, a dále na to, aby navrhovaný zákon nabyl účinnosti co nejdříve s ohledem na práva a povinnosti dotčených subjektů, se datum nabytí účinnosti zákona v souladu s § 9 odst. 3 zákona č. 222/2016 Sb., o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlášených ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv), ve znění pozdějších předpisů, navrhuje patnáctým dnem po dni jeho vyhlášení.

V Praze dne 12. listopadu 2025

Předseda vlády:

prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M.

podepsáno elektronicky

Ministr průmyslu a obchodu:

Ing. Lukáš Vlček

podepsáno elektronicky